

പുത്തൻ പാട്ടുകൾ
പാപി
സോക്കറോട്
ആരോഗ്യപാട്
വെള്ളിലെ വാസ്യ
നരകം
യുദ്ധം
കോതമുരി ആരോഗ്യപാട്

പുത്തൻ പാട്ടുകൾ

പെരുമയേറുന്ന തിവാംല്ലയോ

പെരുകുന്നനശ്വര പുരം

അവിടെതെ തിരുകരം നോക്കി

ഭാഗ്യപെരുമ ഞങ്ങളും പാടാം.

രംഗം ആരംഭിക്കുന്നോൾ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ആരെയോ അനേഷിച്ച് നടക്കുന്നു.

കാക്കാൻ-എടി പകിയേ... (തെല്ലിട കഴിത്ത് വീണ്ടും) എടി പകിയേ...

കാക്കാത്തി-(രു വശത്തു നിന്ന്) എന്നോ...

കാക്കാൻ- നീ എവിടെപ്പോയി കിടക്കായിരുന്നേടി

കാക്കാത്തി- ഞാനങ്ങ് തൊർജ്ജത്തിലാർന്ന്

കാക്കാൻ-ഓ. എന്നാ അവിടേം മുടിന്ത് കാണും.

(കാക്കാത്തി പ്രതികരിക്കുന്നു)

കാക്കാൻ-എടി ഇന്ന് വല്ല തദ്ദോന്നേ ചടിപുർത്തിയല്ല..രു വയർ ചോർ കിട്ടുന്നതല്ല.

കാക്കാത്തി-എനാലുത് നേരത്തെയങ്ക് പറയാൻ മേലാർന്നോ.

കാക്കാൻ- വാ നമുക്ക് ചെല്ലാം.

(പാട്ട്)(കാക്കാനും കാക്കാത്തിയും തദ്ദോന്നേ വീട് ലക്ഷ്യമാക്കി നടക്കുന്നു) വീടിന്റെ വാതുകലെല്ലതു നോൾ പുള്ളുവൻ വീണ്ടയും മീട്ടി വരുന്നു.

പുള്ളാൻ-നാഗരെവാങ്ങെള്ള ഈ തിവാടിന്റെ നാനാദോഷവും തീർത്തീടേം. പാട്ടതീരുന്നോൾ വേലൻ പറയുമായി കടന്നുവന്ന് ഇരുന്നു പാടിതുടങ്ങുന്നു.

വേലൻ- സന്തതിക്കും തിവാടിനും

നാവുദോഷം തീർന്നൊഴിക കൃഷിക്കും കനുകാലിക്കും ശത്രുദോഷം തീർന്നൊഴിക

(പാട്ട് തീരുന്നോൾ വീടിനകത്ത്)

വല്ലുതദ്ദോൻ- ആരാടാ അവിടെ ഒരു ബഹാളം? എടോ ശകരൻ നായരെ ചെന്നൊന്ന് നോക്കിക്കേ.

ശകരൻ- പ്രവേശിച്ചുനിൽക്കുന്നവരെ വീക്ഷിച്ചിട്ട്.

ശകരൻ- തദ്ദോനെ അത് നമ്മുടെ കാക്കാനും കൂട്ടരുമാ.

(തദ്ദോൻ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട്) എല്ലാമിങ്കു വലിന്തുകേരിവരും. ഈന്നേ ഷഷ്ഠിപുർത്തിയാണെന്ന റിംതുകാണും. അല്ലാത്തപ്പോഴാനിനേം കാണണ്ട്. (രംഗം വീക്ഷിച്ച് കാക്കാനോട്) എല്ലാം ഉണ്ടെല്ലാ... എന്താടാ ഓനിനേം ഈ വഴിക്ക് കാണാനില്ലെല്ലാ.

കാക്കാൻ- കയ്യിനോക്കി ലക്ഷ്യനോം നോക്കി നടന്നാൽ ഇക്കാലത്ത് ജീവിക്കാനൊക്കെത്തില്ല തദ്ദോ. അതുകൊണ്ട് അടിയൻ ആലപ്പുഴ പണിക്കു പോകുവാ.

തദ്ദോൻ-(കാക്കാത്തിയെ നോക്കി.) ഏതാടാ ഈ പെൺ്ട്?

കാക്കാൻ-അടിയൻ കാക്കാത്തിയാ. ആലപ്പുഴക്കാരിയാ..

കാര്യ-അപ്പോ ഇവർ നന്നായി ഫലം പറയുമല്ലോ?

കാക്കാൻ-ഉള്ള..ഉള്ള.. ആലപ്പുഴ മുഴുവൻ നടന്ന് പറത്തവളാനേ...

തദ്ദോൻ-(വേലനോട്) ആ.. നിന്നെങ്കന്നുപറ്റിയെടു.

വേലൻ-അടിയൻ പറേം തുടർന്നു അങ്ങെടുത്തുവെച്ചു ഇപ്പോ കൊട്ടും പാട്ടും ആർക്കും വേണ്ടായേ..ജീവി ക്കേണ്ടായേ...

തദ്ദോൻ-(പുള്ളുവനോട്) ഇവനാണെങ്കിൽ ഇക്കാലിലും കാവിലെ കളം പാടിനുപോലും കണ്ണില്ല. എന്താടാ മുറയെക്കെ തെറ്റിച്ചുവെല്ലാ.

പുള്ളാൻ-അടിയൻ പുള്ളാത്തിക്കുശ്ശപ്പേരും എല്ലാത്തിന്റേം മുറതെറ്റിക്കിടക്കാനേം. എല്ലാത്തിനും ദെണ്ണും ദീനോം ആയിരുന്നേ...

തദ്ദോൻ-എടോ.. അതിന്റെയോ സർക്കാരാശുപത്രിയുള്ളത്. വേണ്ടുവോളം സൗകര്യങ്ങളില്ലോ..പോരാ തത്തിന് മുട് പാല് പഴം എന്നുവേണ്ട എല്ലാം കിട്ടില്ലോ.

വേലൻ-തർക്കാരാശുപത്രീടെ കാര്യോന്നും പറേണ്ട തദ്ദോ. അടിയന്തണ്ണായ ഒന്നുവേം പറയാം കേടോ ണ്ണാം.

പറക്കാട്ടിപ്പൂട്ടി ഞാൻ മാളോർക്കു ഭോഷം തീർത്തെത്താ-

രുദിനം വന്നപ്പോൾ പനി മുർച്ചിച്ചേ

സർക്കാരാശുപത്രീ ചെന്നപ്പും ധാക്കിട്ടു

വീടിലാണെന്നറിഞ്ഞവിടെ പോയേ

പണമുള്ള മാളോരു പകിടിയോടവിടെ-

ചെന്നിടതിങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ണേ.....

(തന്നിംധാനി തനുംധാനി)

തനതന്നിംധാനി തനുംധാനി)

അഴുത്രിലില്ലോ മരുന്നുകടകളിൽ

കേരിയിറങ്ങി ഞാൻ നാടുനീളെ

പാവത്തുങ്ങൾക്കുള്ള തീനത്തിന്റെ മരുന്നീ-

നാട്ടിൽ വേണ്ടതെ കിട്ടാനില്ലെ

(തന്നിംധാനി...)

പുള്ളേക്കാൻ- അതുമാത്രമല്ല തന്നേനോ....അടിയന്നാണായ അനുഭവം പറയാമേ....

കൈകുലി ഇല്ലാത്ത സർക്കാരേശുത്രി തുച്ഛം

ഇക്കേരളമ്മന്തിൽ മുകാലുമിങ്ങനാണെ

പോക്കറ്റു കാലിയെങ്കിൽ ചില യോക്കർ നോക്കില്ല കഷ്ടം.

പേഴ്സിലെ കാശുതീർന്നാ ചില നേഴ്സു-

ചിരികയില്ല.

പിള്ളയെ പെറ്റ തളളയ്ക്കാകുണ്ടിനെയൊന്നു കാണാൻ

വൻതുക കൈമടക്കും ദുർനീതിയുണ്ടിവിട

എന്തിനു ചൊല്ലിട്ടുന്നു പതികേടിത്തരത്തിൽ

(പാട്ടു പകുതിയാകുന്നും കൊച്ചുതന്നോൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

(പാട്ടു തീരുന്നോൾ)

തന്നും- അതിനാടാ ഈ പ്രൈവറ്റാശുപത്രിയുള്ളത്. നിങ്ങൾക്കാക്കു ഇവൻ്റെ ആഴുപത്രീ പോയി ക്കുടെ. അവിടെ ഒന്നിന്റെം ഒരു കുറവുമില്ല.

കാക്കാൻ- അതിനൊക്കെ കൊറെ കാശുവേണ്ടായോ തന്നോ.

തന്നും- എടാ കുറച്ചു കാശുപോയാലെന്നു പരമസുവമല്ലോ. ഇപ്പോൾന്റെ കാര്യം തന്നെ നോക്കു. മരു നീന്റെ പുറത്ത് മരുന്നുമായിട്ടാ ഞാൻ കഴിയുന്നത്. ഇവനൊ എന്ന ചികിത്സിക്കുന്നത്. ഷുഗർ....അശ്രസർ....പ്രഷ്ഠർ

ശക്കർ- കുക്കർ. ഇത്തരം എത്രത്തരം രോഗങ്ങളാ തന്നും. ഇതൊന്നും നിങ്ങൾക്കാനും വരുന്ന രോഗ മല്ല.

പുള്ളേക്കാൻ- അപ്പോ തന്നേനോ.. രോഗം തന്നെ രണ്ടുതരം ഉണ്ടോ? പാവപ്പെട്ടവർക്കുള്ളതെന്നും, പണക്കാർക്കു ഉള്ളതെന്നും.

തന്നും-(ചിരിക്കുന്നു) അതൊന്നും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാവില്ല. നീയെയൊന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാം. എനിക്ക് മരുന്നു കഴിക്കുവാൻ സമയമായി....(പോകുന്നു)

വേല- ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും പാവത്തുങ്ങെട തീനത്തിന്റെ മരുനേ കിട്ടാതുള്ളു. ഉള്ളതിനാണെങ്കിൽ തീ പിടിച്ച വിലയും.

ധോക്കർ-എടാ അതിനാടാ ഞങ്ങളീ പ്രൈവറ്റാശുപത്രിയെക്കു നടത്തുന്നത്. ഞങ്ങളീതൊക്കെ നട തനുന്നതിനുവേണ്ടിയാ.

കാക്കാൻ-പ്രൈവറ്റാശുപത്രീലെ കാര്യം ഒന്നും പറയേണ്ടായോ.

ധോക്കർ-ഹൃദം..

കാക്കാൻ-ചൊല്ലാമേ...

ചൊല്ലാമേ തസ്വരാനെ അയലുത്തുണ്ടായെയാരമ്മി കാര്യമായ് ചൊല്ലാമേ..

തെക്കേലെ നാണിക്കാരു തുറ്റലും ചരർദ്ദിയും-

പെട്ടെന്നടിയർ പ്രൈവറ്റാശുതീലാക്കിനാൽ

ഒടുനാളിട്ടു കഷ്ടപ്പെടുത്തിപ്പുണ്ണം തട്ടിട്ടു-

കൊണ്ടുപോ പറ്റിപ്പുണ്ണായവർ(ചൊല്ലാമേ)

കഷ്ടിച്ചുകാറിലിട്ടോടിച്ചു കോട്ടയം

സർക്കാരിസ്താശുപത്രീലെതന്ത്രംമുന്നേ ചത്തു. (ചൊല്ലാമേ)

എടുസെസ്തുള്ളതും പോയ് പിള്ളേക്കർ-

ഇന്ന് രോട്ടിലായ് പ്രൈവറ്റാശുതീലെ

കച്ചോടം കൊള്ളാമേ...(ചൊല്ലാമേ)

ധോക്കർ-നിർത്തരെ... ഞങ്ങളേപ്പോലുള്ളവർ ഈ ആഴുപത്രി നടത്തുന്നതെ പുണ്യം കിട്ടാനൊന്നുമല്ല. ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവാക്കീടാ സീറ്റുവാങ്ങിയതും പഠിച്ചതും. ആഴുപത്രി നടത്തുന്നതും

കാശുവാങ്ങുന്നതും വെറുതെയല്ലോ. പോരാത്തതിന് ഇപ്പോ സർക്കാരിനു നികുതിം കൊടുക്കണം. കാക്കാൻ-ജഗ..ജഗ.. കച്ചോടാകുന്നും പിനെ നികുതിയെക്കു കൊടുക്കേണ്ടായോ...
യോക്കർ-എടാ നിന്നെക്കാക്കു ഈ അനുഭവദോഷം വരുന്നതിന് തങ്ങളാണോ കുറക്കാർ.
വേല- അനുഭവദോഷമൊന്നുമല്ല. കേരിക്കിടക്കാനൊരു വീടും കണ്ണികുടിക്കാനുള്ള വകേം ഉണ്ടെങ്കിൽ അടിയങ്ങൾ ഇതൊന്നും വരത്തില്ല തന്റേ...
പുള്ളേളാ-അത് നേരാണോ..

കാക്കാത്തി-ഇതൊക്കു അറിവുള്ള തന്റെ കുറവും പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ടോ..
കാര്യ- എന്നോന്ന് കുത്തം പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ടെന്നോ...
കാക്കാൻ-മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നിരോധിച്ച മരുന്നുകൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും അതിന് ചില യോക്കിട്ടുന്നാർ കുടുന്നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നും തങ്ങൾക്കരിയാമോ..
യോക്കർ-നിങ്ങൾക്കാക്കു ഈ മണ്ഡത്തരങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചുതന്നതാരാം.
കാര്യ- അതിനിവിടെ ചില കുടുരുണ്ടോ...പാഷാണങ്ങൾ
കാക്കാൻ- അതൊന്നുമല്ല. ലാഡം കൊറവായതുകൊണ്ട് പാവത്തുങ്ങുള്ള ദീനത്തിന്റെ മരുന്ന് ഇവി ഒരു കമ്പനികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നിരുന്നും
യോക്കർ- അപ്പോ പിനെ തങ്ങളേപ്പോലുള്ളതുവരാണോടു കുറക്കാർ.
വേല-തന്റെനാണോ തങ്ങൾ പറയുന്നില്ലോ..

(വേലൻ, പുള്ളേളാ-പാടിക്കാടുക്കുന്നു)

തെറ്റുകാരന്നല്ല തന്റോ..യോക്കർന്നാണോല്ലും
കുറവാളികൾക്ക് മുകളിൽ കുത്തകക്കാരുണ്ടോ.
ബൊധ്യാന്തരത്തേയും കുടി കത്തിവെച്ചിട്ടുന്ന
തന്റെ വീരമാരോടെത്തിരക്കാൻ ഒത്തിടാം തന്റോ...
യോക്കർ-ബ്യം, എരപ്പുകളെ... കണ്ണ തെണ്ണിക്കളോടൊക്കു ഞാനും കുടണ്ണമെന്നാണോ പറയുന്നത്. ഏറ്റവും പുള്ളേളാ പുറത്ത്.. ശക്രൻ നായരു..

ശക്രൻ-പോടാ പുറത്ത്..പോടാ..(രണ്ടുപേരും പോകുന്നു)
പുള്ളേളാ-തന്റോ പെരേലായതുകൊണ്ടല്ല ഇങ്ങനെ... നമുക്ക് പറയാനുള്ളത് മാളോരോട് പറയാം, വാ.. (എല്ലാവരും നടക്കുന്നു. തിരിഞ്ഞുവന്ന്)
പുള്ളേളാ-അല്ല സർക്കാരാശുപത്രിടെ ദുസ്ഥിതി മാറ്റാൻ എന്നാണോരു മാർഗ്ഗം..(പരസ്പരം ആലോചിക്കുന്നു)

(സദസ്യിൽ നിന്നൊരാൾ എഴുന്നേറ്റ് വന്നിട്ട്)

എടാ അതിന് നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഇരുന്ന് ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല.
പുള്ളേളാ-പിനെ തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും.

ഓരാൾ- അതിന് വഴിയുണ്ട്.

(വരുന്ന ആളാദ്യം പിനീട് കൊറുന്ന്)

തന്താനാനെ താനെ തന്നാനോ

തന്ന താനിന താനിന തന്താനാനെ താനെ തന്നാനോ

പ്രാമാണികാരോഗ്യക്രൈജ്ഞങ്ങളിൽ അവധ്യമരുന്നുകൾ

എറു നൽകാൻ വേണും

രോഗപ്രതിരോധത്തിനായി ജനക്കേഷമത്തെ നോക്കി

ലോഭമില്ലാതെന്നും നൽകേണ്ടും

(വിണ്ടും വായ്ത്താരി, കളി)

മട്ടുമാരി

തന്നാനാനെ താനെതന്നാനോ

തന്ന താനിന താനിന തന്നാനാനെ താനെതന്നാനോ

സർക്കാർ ആസ്പദത്തികളുടെ ഇരു സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുകിൽ

തന്ത്യാം ഒട്ടേറു കൊള്ളുതുതായ്മകൾ നിശ്ചയമായും

ഒത്തൊരുമിച്ചുരു ജനങ്ങളുണ്ടനീ ദുസ്ഥിതിയെമാറ്റാൻ

നാട്ടിൽ പുത്തനാരോഗ്യനയത്തിനു പോരു തുടങ്ങാം

(വിണ്ടും കളി, അവസാനം സൂരിൽ)

പാപി

ഗാനം :

വരികയാണു വരികയാണു വിശക്രേഖം
അണിനിരന്നു നീങ്ങുമീ പ്രബുദ്ധ കേരളം
എഴുതുവാനുമക്ഷരം പറിക്കുവാനുമുള്ള ഭാവ-
മുണ്ടാണം ജനാധിപത്യ പാരമ്പര്യമുയരണം
ഇതിനു ജാതി വൈരമില്ല തോഴരെ സബാക്കച്ചേ
മതവിരോധശബ്ദമില്ല മാതൃഭൂമി മക്കച്ചേ
കൊടിപിടിച്ച കൈകൾ തമിരലാനുചേരനു ശക്തിയായ
അണിയിൽ വന്നു ചേരുവിൻ മഹാജന പ്രവാഹമേ.....

(വരികയാണ്.....)

ഇരുളടഞ്ഞാരിന്ത്യല്ല നാം കൊതിച്ചുതോർക്കണം
ഇവിടെയസ്യരസ്യര നയിക്കുവാൻ വിടില്ലിനി
വളരണം വിവേക രത്നവനിപിടിച്ചുക്കുവാൻ
വരിക വരിക തോളുരുമ്പി തോളുരുമ്പി നീങ്ങണം
(വരികയാണ്.....)

പറച്ചിൽ : സുഹൃത്തുക്കളെ, നൈങ്ങൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാരു കമ്യാൺ.

ഒരാൾ : എ.... ശാസ്ത്രമാണോ? എന്നാൽ കേൾക്കണമെന്നില്ല.

മരുഭാരാൾ : സാധാരണക്കാരായ നൈങ്ങൾക്കാക്കെ എന്നോന്നു ശാസ്ത്രമാണാശാനേ? അതോക്കെ പറിച്ചവർക്കു പോരേ?

പറച്ചിൽ : ഇതാണ് ഇന്നും പരബ്രഹ്മാദ്ധ്യ ധാരണ. “സാധാരണക്കാരൻ ശാസ്ത്രമാനും വേണ്ടാം. ഗവേഷകമാർക്കും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കുമേ അതു ഗുണം ചെയ്യു;” തോൻ ചോദിക്കേട്ട, മനു ഷ്യചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനു വിരുദ്ധമായല്ലോ കാണുന്നത്? പണ്ട് ശാസ്ത്രം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതാർ? വലിയ ഗവേഷകമാരായിരുന്നോ?

ഒരാൾ : പിന്നെയാരാ?

ഗാനം : ശിലായുഗത്തിലെ ഗുഹാമനുഷ്യൻ
തീക്കത്തിച്ചതു ശാസ്ത്രം
ആധുനികോത്തര മനുഷ്യനിനോ
ചന്ദ്രനിലെത്താൻ ശാസ്ത്രം
ശാസ്ത്രമൊന്നേ സത്യം.....
ശാസ്ത്രമൊന്നേ സത്യം.....
ശാസ്ത്രമൊന്നേ സത്യം.....

പറച്ചിൽ : ഇന്ന് ശാസ്ത്രം ആരുടെ കൈകളിലെത്തി? കോടിക്കണക്കിനു പണം ശാസ്ത്രഗവേഷണ തിനു നമ്മൾ ചെലവിടുന്നു.

ഒരാൾ : സാധാരണക്കാരൻ നികുതിപ്പുണ്മല്ലോ ആശാനേ?

പറച്ചിൽ : അതെ. അനുകഷണ വികസരമായ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അത്ഭുതസിദ്ധികൾ അപാരമാണ്.
പക്ഷേ അത് ഇന്ന് ആർ, ആർക്കെതിരായി ഉപയോഗിക്കുന്നു?

ഒരാൾ : എന്തായാലും സാധാരണക്കാർക്ക് നിങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രം കൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജന മൊന്നും കിട്ടുന്നില്ല.

പറച്ചിൽ : അത് ശത്രയാണ്. പക്ഷേ സുഹൃത്തേ, അതുമാത്രമല്ല ശരി, സാധാരണക്കാരനെ ചുംബണം ചെയ്യുന്നതിന് ഇതേ ശാസ്ത്രം ഇന്നൊരുപാധിയായിരിക്കയാണ്. ഈ ചതിയുടെ കമ്യാൺ തോൻ പറയുവാൻ പോകുന്നത്.

ഒരാൾ : ഓ....എന്നാലാകമ്പാദയാനു കേൾക്കേട്ട്.

പറച്ചിൽ : “ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു നരകമുണ്ടാക്കിൽ അതിവിടെയാണ്. അതിവിടെയാണ്. അതിവിടെയാണ്.”

ഒരാൾ : ഇവിടെയോ? ഓ, അനാവശ്യം പറയരുത്.

പറച്ചിൽ : സുഹൃത്തേ, ഇവിടെയല്ല. വരു ഭാ...അവിട. ചന്ദ്രികയിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു നിൽക്കുന്ന കുറ്റൻ കെട്ടിടം. മുന്പിൽ വൈദ്യുതബൈപ്പങ്ങളാൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന ആ ബോർഡേയാനു വായിക്കു.

‘മെയിക്കൽകോളേജ്.’

രാശ് : ഓ....മെയിക്കൽകോളേജ്!

പറച്ചിൽ : നാട്ടിലെ സമുന്നതമായ ചികിത്സാക്കേന്നും. ശബ്ദമല്ലാതെ മറ്റാനും അവിടെ കേൾക്കാനും വില്ല.

ഗാനം : രോദനമാണവിടെങ്ങും, ഹൃദയം-
ഭേദിക്കുന്ന വിലാപങ്ങൾ
വേദനകാണ്ഡു പിടഞ്ഞുമരിക്കും
രോഗാതുരുടെ തേങ്ങലുകൾ
(രോദനമാണവിടെങ്ങും.....)

പറച്ചിൽ : ജനനം, മരണം, കണ്ണീർ, പുണ്ണിരി എല്ലാമവിടെക്കാണാം. ഈ ലോകത്തിന്റെ തന്നെ ഒരു ചെറിയ പതിപ്പ്.

രാശ് : ആശാനേ, അക്കദൈക്കും താനില്ല. അകത്തു കടക്കണമെങ്കിൽ ആ ശ്രീത്യേ നിൽക്കുന്ന ആർക്ക് ചെറിയെയാരു കൈമടക്കും കൊടുക്കണം. അതോരു ചടങ്ങാണ്.

മറ്റാരാശ് : ആശാനേ, ഒരു സംഭവം കേൾക്കണ്ണോ, താൻ ഈനാജോരുഡിവസം എൻ്റെ ഭാര്യയേയും കൊണ്ട് മെയിക്കൽകോളേജിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു തുണ്ട് എൻ്റെ നേരെ കൈ നീട്ടുന്നു! താനാകെയെങ്കു ഭയനുപോയി!

പറച്ചിൽ : ഇത്തരം ചടങ്ങുകളോക്കെയുണ്ട്. അതല്ലെങ്കിൽ നേരത്തെ പരിശത്ര. നല്ല ആളുകളും ചീതി ആളുകളുമുള്ള ലോകത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ പതിപ്പാണിതെന്ന്. ഈവിടെ കൂഴപ്പം കാണില്ല. എൻ്റെ കുടെ വരു. അതാ, അവിടെ ആ ഇടനാഴിയിലെ അരംഭ വെളിച്ചത്തിൽ രാശ് ഉലാത്തുന്നു. രോമാവുതമായ മുഖം. തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ. എന്നോ അഗാധമായ ചിതയിലാണയാശ്. ഡോ: രോയി.

രാശ് : ആശാനേ ഭ്രാന്തനാണോ?

പറച്ചിൽ : അല്ല, പക്ഷേ അയാളുടെ വേഷം കണ്ടാൽ അങ്ങെനെ തോന്നും. ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഭ്രാന്തനെന്നു വിളിക്കുന്നു.

ഗാനം : തന്നും അയാളുടെ പിടിക്കുവാൻ
ക്രാന്തിദർശിതും സ്ഥാപിക്കും മിചിയുമായ്
എകാന്തവാസം നയിക്കുമീമർത്ത്യുനെ
ഭ്രാന്തനെന്നേതെ വിളിപ്പു സവിധകൾ
(താന്തനായെന്നോ.....)

പറച്ചിൽ : തെറ്റി. ആളുകൾക്കു തെറ്റി. ഡോയി ഭ്രാന്തനല്ല. അതിബുദ്ധിമൊന്നാണയാശ്.

രാശ് : പിന്നെയെന്തിനാണ് അയാൾ ദ്രാഡ്‌കിങ്ങേനെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നത്?

പറച്ചിൽ : ശതി. നമുക്കു നോക്കാം. അദ്ദേഹത്താ ആ ഇടതുവശത്തുള്ള മുൻഡിലേക്ക് കടന്നു.
അവിടെ ബെഡ്സിലോരു രോഗി കിടക്കുന്നുണ്ട്. ഡോ: രോയി വളരെ നാളായി ബുദ്ധിമുട്ടി
ഗവേഷണം ചെയ്ത് കണ്ണുപിടിച്ച ഒരു മരുന്ന് രക്താർബ്യുദം ബാധിച്ച ആ രോഗിയിൽ
പ്രയോഗിച്ചിരിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അതുതമെന്നു പറയുടെ, മരണത്തിലേക്കു വഴുതി വീണു കൊണ്ടി
രുന്ന ആ രോഗി ക്രമേണ രക്ഷപ്പെടുകയാണ്. ഓരോ പതിശോധന കഴിയുന്നോരും ഡോക്ടർ
റൂടെ മുവത്ത് ആഹ്വാദം തിരതല്ലുകയാണ്. അയാൾ അതാ ആനും കൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാട്ടുന്നു.
എതോ അനന്തമാം ആനും യാതൊരുവിനിയിൽ
എല്ലാം മറന്നാണ് നൃത്തമാടി
തന്ത്രിലാശമാം വല്ലതിയിൽ മുത,
സംഭാവനയുണ്ടാണു.

പറച്ചിൽ : രോയിയുടെ ചിരകാല സപ്പനു പുവണിഞ്ഞിക്കുന്നു. നീണു തപസ്യയുടെ പരിസ്ഥി
പ്രതി. കോടിക്കണക്കിന് രക്താർബ്യുദരോഗികൾക്കു ഇനി ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടില്ല.

രാശ് : നേരോ?

മറ്റാരാശ് : ഭ്രാന്തനെന്നു വിളിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ പുവിട്ടു പുജിക്കും.

പറച്ചിൽ : പക്ഷേ അദ്ദേഹമെന്തു പറയുമെന്നോ?

ഇന്നുശരംല്ല താൻ മാന്ത്രികനല്ല താൻ
പച്ചമൺഡിന് മനുഷ്യത്വമാത്ര.

പറച്ചിൽ : ഈ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ ആരുമില്ലല്ലോ? വീടിലേക്കു പോകാം. ഭാര്യ ലക്ഷ്മി
കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. പരിഭവിച്ചു കാത്തിരിക്കുന്ന അവളെ ഈ സന്തോഷ വർത്തമാന മറി

യിക്കണം. പണ്ട് ആർക്കമെമ്പയിന് രോമൻ തെരുവിമികളിൽ കൂട്ടി അലറിപ്പാതേതാടിയതു പോലെ, ഡോക്ടർ റോയി വീട്ടിലേക്കു പാത്തി. വിജയഗ്രീലാളിതനായ ഒരു സ്പോർട്ട്സ് മാനേജ്മെന്റ് ഡോയി ലക്ഷ്യമിയുടെ മുന്പിൽ തുള്ളിച്ചാടി.

ഗാനം : ഏതോ അനന്തമാം ആനന്ദധാരയിൽ
എല്ലാം മരന്നയാൾ നൃത്തമാടി.

തന്റെ പരുക്കൻ ഭർത്താവിനെന്നു പറി? ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി എല്ലാം മരന്ന് അദ്ദേഹം തുള്ളിച്ചാടുന്നു. “പൊന്നേ നിങ്ങൾക്കു ഭ്രാന്താണോ!” “അതേടീ എൻ്റെ ഭ്രാന്ത് ഇന്നു ഫലിച്ചി രിക്കുന്നു. രക്താർബ്യുദം കൊണ്ട് ഇനി ഒരു രോഗിയും മരിക്കില്ല. ഞാൻ ആ മരുന്നു കണ്ണു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.” “ഒരു നേരാണോ? നിങ്ങളീ രഹസ്യം പൂരത്തുവിടരുത്. ഏതെങ്കിലും കമ്പ നിക്ക് നിർമ്മാണാവകാശം വിൽക്കണം.” “എന്ത്. അതു പാടില്ല. കമ്പനിക്കാർ മരുന്നിന് കന ത്വവില ഇംഗ്രാക്കും. വർഷങ്ങളായി എൻ്റെ രോഗികൾ നരകയാതന അനുഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ ജീവൻ ഇനി എൻ്റെ കയ്യിൽ സുരക്ഷിതമാണ്.” ലക്ഷ്യമിക്ക് പരിഭ്വമുണ്ടായി. ഈ പരിഭ്വം ഇന്നും ഇന്നലെയും തുടങ്ങിയതല്ല. വർഷങ്ങളായി അവർ പരാതി പറയുന്നു. വീട്ടിലെ പ്രയാസങ്ങൾ അവർക്കല്ലേണ്ടിയാണ്.

ഓരാൾ : അതെന്നോ?

പരാച്ചിൽ : ഡോക്ടർ ജയിംസിന്റെ കൂടുംബം എങ്ങനെന്നയാണു കഴിയുന്നത്! ഡോ. കൃഷ്ണകുമാരിന്റെ കൂട്ടികൾ രാജകുമാരമാരപ്പോലെ കാരിലാൻ സ്കൂളിൽ പോകുന്നത്.

ഗാനം : തന്മനം തട്ടുക്കിലുമന്ത്യമാക്കു ചേലരുള്ള-
യർമ്മദാരങ്ങൾ വിങ്ങിപ്പുട്ടുക തന്നെ ചെയ്തു.

പരാച്ചിൽ : എങ്ങനെന്നയാണവർ വിങ്ങിപ്പുട്ടിയതെന്നോ?

ഗാനം : ആസിയും ചുട്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ
ആരുണ്ടു വീട്ടിലെ കാര്യം - നോക്കാൻ?”

പരാച്ചിൽ : ഇന്നു പുതിയ മരുന്നു കണ്ണു പിടിച്ചിട്ടും സന്നം കൂടുംബത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി അതിന്റെ നിർമ്മാണാവകാശം വിൽക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. “പാടില്ല ഏതെങ്കിലും കമ്പ നിക്കാർക്ക് പേറ്റു നൽകണം.”

ഓരാൾ : എന്തോന്നു ആശാനന പേറ്റുള്ളോ?

പരാച്ചിൽ : അതോ, ഏതു മരുന്നു കണ്ണുപിടിച്ചാലും അതിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് നിർമ്മാണാവകാശം വിൽക്കും. കരാർ ഒപ്പുവെച്ചാൽ പിനെ എല്ലാ അവകാശവും കമ്പനിക്ക്. മനസിലായോ? പിറേന്- പത്രത്തിൽ ‘വൈണ്ണം’ എന്തുവന്നു. “രക്താർബ്യുദത്തിന് അതുത മരുന്- ഡോ. റോയിയുടെ കണ്ണുപിടിത്തം.”

ഓരാൾ : ഈ വാർത്ത പത്രക്കാർ തപ്പിയെടുത്തുകളഞ്ഞല്ലോ.

പരാച്ചിൽ : വാർത്തയും വായിച്ച് ചിന്താഗ്രാഖ്യതനായി ചാരുക്കേണ്ടയിൽ കിടക്കുകയാണ് ഡോക്ടർ. അപ്പോഴതാ ഭംഗിയായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്ത നാലു മാനുക്കാർ അവിടേക്കുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അലിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. “ഡോക്ടർ നിങ്ങളോട് തങ്ങൾക്ക് രഹസ്യമായി ചില കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാനുണ്ട്, വിരോധിക്കുവാൻ അകത്തേക്കിരിക്കാം.” “ആരാണു നിങ്ങൾ ?” “പറയാം. ആർക്കേഡ് എന്ന മെഡിക്കൽ കമ്പനിയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലോ. ആ കമ്പനിയുടെ ഇന്ത്യയിലെ ഡയറക്ടറാണു ഞാൻ. ഇവരൊക്കെ തങ്ങളുടെ കമ്പനിയിലെ ഉപദേശകളെല്ലാണ്.” ഡോക്ടർ അവരെ സ്വീകരിച്ച് അകത്തെ മുറിയിലിരുത്തി. കാര്യങ്ങൾ മന്ത്രത്തിൽ ലക്ഷ്യമിലായിരുന്നു പിന്നിൽ മരിച്ചു നിന്ന് സംഭാഷണം ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഓരാൾ : അതു പിനെ സ്ക്രൈക്കളുടെ സ്ഥിരം ഏർപ്പാടല്ലോ.

പരാച്ചിൽ : “ഡോക്ടർ, രക്താർബ്യുദത്തിന് ഇന്ന് മാർക്കറിലുള്ളത് തങ്ങളുടെ കമ്പനിയുടെ ചില മരുന്നുകളാണെന്ന് താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ. അവയെക്കാലേക്കു മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു മരുന്നാണ് താങ്കൾ ഇപ്പോൾ കണ്ണുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് തങ്ങൾക്കറിയാം. ന്യായമായ പ്രതിഫലം തന്ന് അതിന്റെ പേറ്റുള്ള എടുക്കുവാൻ തങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. താങ്കൾ എന്തു പറയുന്നു?” ഡോക്ടറുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു സംഘടനം. ആദർശങ്ങളും ജീവിതയാമാർത്ഥ്യങ്ങളും തമിൽ-

ഗാനം : മനസ്സാക്ഷി വിറ്റു പണം സരുപിച്ചൊരു
മണിമേട തീർത്തു രമിക്കണോ ഞാൻ
മരണാനുഗ്രഹരാധാർത്ഥരായലക്കുന്ന-
മനുജർക്കു- ജീവിതമേക്കണമോ?

പരാച്ചിൽ : ഭാര്യ ലക്ഷ്യമി ഡോക്ടർ അകത്തോടുവിളിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു, “ഗവണ്മെന്റിനെ ആശ്ര

യിച്ച് എത്രനാൾ ഗവേഷണം നടത്താൻ കഴിയും. പണം കിട്ടിയാൽ ആരെയും ആശ്രയിക്കാതിരിക്കാമല്ലോ. ഓഡിറ്റ് ബെജക്ഷനുപോലും ആളുവരില്ല. നമ്മുടെ കുടുംബം രക്ഷപ്പെടും. കുട്ടികളുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമായിരിക്കും. കമ്പനി മരുന്ന് നിർമ്മിക്കുന്നോൾ ലോകത്തെങ്ങും മുള്ളു രോഗികൾ രക്ഷപ്പെടില്ലോ.” ലക്ഷ്യമിയുടെ ഈ വാദഗതിയിൽ കഴഞ്ഞുണ്ടന്ന് യോക്കർക്ക് തോനി.

രാശ് : സ്റ്റ്രൈക്കളുടെ ബുദ്ധിയല്ലോ ബുദ്ധി!

പരിച്ഛിൽ : “നിങ്ങൾ എന്തു പ്രതിഫലം നൽകും?” ഭാര്യ ലക്ഷ്യമി ഇടയിൽ കടന്നു ചോദിച്ചു. “ഒരു കോടി യോളർ.” “ഒരു കോടി യോളരോ!!!” ലക്ഷ്യമിയും യോക്കർകും ഒപ്പം നടുങ്ങി.

“ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.” ലക്ഷ്യമിയാണെത് കേരിപ്പിറിയുന്നത്. കമ്പനിക്കാർ എഴുതി തയ്യാറാക്കി കൊണ്ടുവന്ന പേറ്റിൽ യോക്കർ അതാ ഒപ്പുവയ്ക്കുന്നു. അടുത്ത നുറുവർഷത്തെക്ക് മരുന്നുണ്ടാക്കുവാനുള്ള അവകാശം ആൽക്കേമി കമ്പനിനേടിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. ദിവസ അർക്കുള്ളിൽ യോക്കർ രോയി കോടീശരനായി. എയർക്കെണ്ടീഷൻ ചെയ്ത ബംഗ്ലാവ്, കാർ, വീട്ടിൽ ആകെ ഒരു മാറ്റം. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ മെഡിക്കൽകോളേജിലേക്ക് സന്നം കാറി ലാഡ് പോകുന്നത്. ഇനി ആരുമദ്ദേഹത്തെ ഭ്രാന്തൻ യോക്കർ എന്ന് റിഭിക്കില്ല. ലക്ഷ്യമി ഇപ്പോൾ മഹാലക്ഷ്യമിയാണ്. കുട്ടികളും രാജകുമാരനാർ തനെ!

ഗാമം : മലരണിക്കാടിലെ പുവുകൾ തന്ന-
തലമുറയ്ക്കരയോ വാടിവിണ്ണു!
അനുരഥഗാമകൾ മുളി മുളി
വനഗംഗ പിന്നെയും പാഞ്ചതാഴുകി.

പരിച്ഛിൽ : ഡോ. രോഗിയുടെ സന്തുഷ്ടജീവിതം ഏററെനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ധാരാളം രോഗികൾ രക്താർബുദം ബാധിച്ച് നിതേയു എന്നവയ്ക്കും മരിക്കുന്നു! തന്റെ മരുന്ന് അവരുടെ മേൽ പ്രയോഗിക്കാനാവുന്നില്ല.

രംഗർ : അതെന്നും കാരണം.

പരിച്ഛിൽ : മരുന്നിന്തുവരെ പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല. കമ്പനിക്ക് പല പ്രാവശ്യം കത്തുകളും ചെന്നു. ഓരോ സാങ്കേതിക കാരണങ്ങൾ പറിഞ്ഞുള്ള മറുപടിയാണ് കിട്ടിയത്. ഡോക്ടറുടെ ക്ഷമ നശിച്ചു. ഒരു ദിവസം തന്റെ സ്വകാര്യ മുറിയിലിരിക്കുന്നോൾ അവിഡേയ്ക്ക് ഒരു സ്റ്റ്രൈ കടന്നുവന്നു.

രാശ് : ഓ....സ്റ്റ്രൈയോ?

പരിച്ഛിൽ : അതെ, അവർ കരണ്ടുകൊണ്ടുപോതേതാടെനോ പറയുന്നുണ്ട് “ഡോക്ടർ നിങ്ങളെൽക്കും ഭർത്താവിനെ കൊന്നില്ലോ? നിങ്ങളുപോതെതു രക്ഷിക്കുമെന്നു കരുതിയല്ലോ ഞങ്ങളും വന്നത്. എൻ്റെ ഭർത്താവിനെ നിങ്ങൾ മരിക്കാനുവദിച്ചു. ഞങ്ങൾ വലിയ തുക തരാഞ്ഞിട്ടും? എന്നുകൂടി കൊല്ലു ഡോക്ടർ.” രക്താർബുദം ബാധിച്ചു മരിച്ച രോഗിയുടെ ഭാര്യായി രുന്നു ആ സ്റ്റ്രൈ. ഡോക്ടറുടെ മനസ്സാനു പിടിച്ചു.

ഗാമം : ഇരു വിശ്വതലത്തിന്റെ കർമ്മമേഖലകളിൽ
ജീവിതം നോവുന്നോളുന്നാത്മാവുന്നോന്തിട്ടുന്നു.
സ്നേഹികയില്ല എാൻ, നോവുമാത്മാവിനെ
സ്നേഹിച്ചിടാതെതാരു തത്ത്വാസ്ത്രത്തെയും.

പരിച്ഛിൽ : കണ്ണമുന്നിൽക്കിടന്ന് രോഗികൾ മരിക്കുന്നു. എത്രനാളിൽ കണ്ണുസഹിക്കും. ആയിടയ്ക്ക് അതു സംഭവിച്ചു. ഡോക്ടറുടെ ഭാര്യ ലക്ഷ്യമിക്ക് രക്താർബുദം. അപ്രതീക്ഷിതമായ ആളും തം. നിസ്സഹായനായി നോക്കി നിൽക്കാൻ കഴിയില്ലെല്ലാ. മരുന്നിനിയും പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല. കമ്പനിക്കാർക്ക് കമ്പിയടിച്ചു. മറുപടിയും വന്നു. ഡോക്ടറെറയും കുടുംബത്തെയും നഗരത്തിലേക്ക് കഷണിക്കുന്നു. പിള്ളയിൽ ടിക്കറ്റുപോലും അയച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒക്കും അമാനി ചീലും. ഡോക്ടർ പിറ്റേനുതന്നെ യാത്രയായി. വിമാനത്താവളത്തിൽ തനെ കമ്പനിയുടെ ആളുകൾ കാത്തുനിൽക്കുന്നു. നഗരത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഹോട്ടലിൽ ഡോക്ടർക്കു വേണ്ടി മുറിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. “അപ്പോളെൻ്റെ മരുന്നിന്റെ കാര്യം.” “യാത്രാക്ഷീണം മാറ്റുന്ന സാരെ സംസാരിക്കാം.” അവർ പോയി. പിറ്റേനു രാവിലെ തനെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറും കുടരും എത്തി. “എന്നാണെന്നെ മരുന്നു പുറത്തിറക്കാതെത്? മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ എത്രയോ രോഗികൾ നിതേയു മരിക്കുന്നു.” “ശാന്തനാകു മിസ്റ്റർ രോയി. താങ്കൾക്കെന്നൊണിതെ പരിശേമം?” “പരിശേമം! എൻ്റെ ഭാര്യയ്ക്കുപോലും രക്താർബുദം. എന്നെന്നങ്ങെനെ സഹിക്കും?” “നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടേണ്ട പണം മുഴുവൻ ഞങ്ങൾ തന്നില്ലോ? പിന്നെ മരുന്നിന്റെ കാര്യം; അത് കമ്പനി തീരുമാനിക്കും.” “എൻ്റെ മരുന്ന് എപ്പോൾ പുറത്തിരിഞ്ഞുമെന്ന് എന്നു

യേണ്ടോ?” “ധോക്കർ, ഞങ്ങൾ തെളിച്ചു പറഞ്ഞേതുകാം, താങ്കളുടെ മരുന്ന് അടുത്ത നൃഗു വർഷത്തേക്ക് ഞങ്ങൾ പുറത്തിരക്കുകയില്ല.” “ഓ! എൻ്റെ മരുന്ന് പുറത്തിരക്കുകയില്ലോനോ?” “കേഷാഭിക്കാതെ പറയുന്നത് മുഴുവൻ കേൾക്കു. ഈ ഞങ്ങളുടെ കമ്പനിക്ക് നാലു മരുന്നുകളിൽ നിന്ന് പ്രതിവർഷം നാനുറുകോടി ധോളിക്കാൻ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതില്ലാതാക്കാൻ ഞങ്ങൾ കൂടുന്നിൽക്കുമോ? താങ്കളെ വേണമെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കമ്പനിയുടെ റിസർച്ച് വിഭാഗത്തിൽ നിയമിക്കാം. പക്ഷെ കമ്പനിയുടെ പുരോഗതിക്കു വേണ്ടിയായിരിക്കുന്നു ഗവേഷണം, മനസ്സിലായില്ല?” “മനസ്സിലായി, എല്ലാം മനസ്സിലായി. താനോരു വിധിയാണെന്നും മനസ്സിലായി അല്ല; പാപിയാണ്. ആയിരക്കണക്കിന് മനസ്സു ജീവൻ വെള്ളിക്കാശിനുവിറ്റ ജുഡാസാണു താൻ. എൻ്റെ രോഗികളുടെ ആർത്തനാദങ്ങൾ ഇനിയും താൻ കേൾക്കുമോ?

ഗാനം :- മനസ്സാക്ഷി വിറ്റു പണം സരുപിച്ചൊരു
മനിമേട തീർത്തുരമിക്കുന്നോ താൻ
മരണാനുഗച്ഛരായാർത്തരായല്ലെന്ന
മനുജർക്കു ജീവനമേക്കുമോ?

പറച്ചിൽ :- മടങ്ങിവന ധോക്കർ തന്റെ ഗവേഷണക്കേന്ദ്രം തല്ലിത്തകർത്തു.

ഒരാൾ :- ഓ, അയാൾക്കു ഭ്രാന്തുപിടിച്ചോ?

പറച്ചിൽ :- പഴയ പേരിനുന്നർത്ഥമാണ്. ഇതേപൊന്ത യമാർമ്മ ഭ്രാന്തനാണ്. ഒരു ഗവേഷകൾ ആരംഭം ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര ഗവേഷകമാർ; ബുദ്ധിജീവികൾ... സുഹൃത്തുക്കളേ കണ്ണുപിടിച്ചതം മാത്രമല്ല. തലച്ചോറുപോലും വിലക്കു വാങ്ങാനാളുണ്ട്. ഭരണാധികാരികളെ വിലക്കു വാങ്ങുന്നു. ശാന്തത്വം തടവിലാണ്. നമ്മൾ തടവിലാണ്. നാമെന്നു കഴിക്കുന്നും എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നും മരിക്കുന്നും പോലും അവർ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഇതുവരെക്കാമോ?

ഗാനം :- വിശസംസ്കാരപാലകരാകും വിജ്ഞരെ യുഗം വെല്ലുവിളിപ്പു
ആവുമോ ഭവാനാർക്കു തിരുത്താൻ കുറസാമുഹ്യദ്വർന്നിയമങ്ങൾ
സ്നേഹ സുന്ദരപാതയിലൂടെ
വേഗമാകട്ട, വേഗമാകട്ട, വേഗമാകട്ട, വേഗമാകട്ട
(വിശസംസ്കാര പാലകരാകും....)

ധോക്കറോട്

രചന- ഭാവതോർത്ത് ഭാവദ്ദ്
വിവ- മുല്ലുനേഴി
ഹോ ധോക്കർ-
എന്തുകൊണ്ടനുകൊണ്ടനുകൊണ്ടീ ഞങ്ങൾ
രോഗികളാകുന്നു
മാറാരോഗികളാകുന്നു
തന്മുരാനേ, ധോക്കർ തന്മുരാനേ
ഞങ്ങെട രോഗമതങ്ങുമാറ്റുമനെല്ലാരും ചൊല്ലുന്നു
എല്ലുടച്ച് വേർപ്പുംനു പണിയാളുരൈക്കിയ
പട്ടകുറ്റൻ കോളേജിൽ പഠിച്ചോന്തേ, താങ്കൾ-
പഠിച്ചോന്തേ.
പാവങ്ങൾ ഞങ്ങളേക്കിയ നികുതിപ്പുന്നതാലേ
നേടിയോരത്തല്ലിന്ത്യുടുക്കയല്ല താങ്കൾ മാനുന്തേ
രോഗമെന്തന്നിയാനും രോഗമെല്ലാമകറ്റാനും
കഴിയുമല്ല-
പക്ഷെ കഴിയുമോ?
കുനിക്കുരച്ചു കുരച്ചു വരുന്നേം
കുപ്പായമുരുന്നു- നീഡേരും
കുപ്പായമുരുന്നു-കീറിയ
കുപ്പായമുരുന്നു
രോഗംവരാനുള്ള കാരണമെന്തനു
മെഴുംപുരതുനു- നീ

ആകെപ്പുതുനു
 പഴകിപ്പിനിയ കുപ്പായം
 പറയുനില്ലോ-കാരണം-
 മറിയുനില്ലോ
 പൊടിയുനു കീറുനു കുപ്പായം-പും
 ഉടലുമുടയുനു-ഞങ്ങേട
 ഉടലുമുടയുനു
 കണ്ണടയ്‌ക്കുനവരതിൻ്റെ കാരണം
 കാണുകയില്ലോ
 തോള്ളത്തുവേദന വന്നതു രാത്രിയിൽ
 മൺതത്തു കിടന്നിട്ടാണെനു നീ
 അതുമൊരു കാരണമാവാം, പക്ഷ
 അതെന്നുകൊണ്ട്?
 മൺതിനുനെന്നതില്ലോ
 ഞങ്ങളോടെതിരില്ലോ
 അരവയർപ്പോലും നിരയില്ല
 അധ്യാനത്തിനു കുറവില്ല.
 തസ്വരാൻ തന്നൊരു ചീടിലെന്നുണ്ട്
 തുന്പുചോറിൻ്റെ വസ്തുണ്ട്
 മശ്യോട്ടും കൊള്ളരുത്
 മൺതത്തു കിടക്കരുത്
 അങ്ങനെ പിന്നിങ്ങനെ പി-
 നങ്ങനെ പിന്നെങ്ങനെ?
 പാവങ്ങളുണ്ടായിക്കാൻ
 നേരമില്ലോ?
 നിന്മഖിമച്ചിലെ നീലവിതിപുകൾ
 എങ്ങനെയുണ്ടായി?
 ആയിരമായിരു പാവങ്ങളേക്കിയ
 ഫീസുകൊണ്ടുണ്ടായി
 ഡോക്കർ- സുഹൃത്തുകളേ,
 ഞാനിതിൽ കുറ്റക്കാരന്മാൾ
 സത്യം, സത്യം, സത്യം
 മാളികവിട്ടുനീ കെട്ടിമേയാതെതാരു
 കുറകളിലേക്ക് വന്നാൽ
 മഴയിൽ കുതിർന്ന മൺചുവരുകൾ പറയുന്ന
 മറ്റാരു ചിത്രം കാണാം
 മറ്റാരു സത്യം കാണാം
 അറിയാം ഞങ്ങൾക്കറിയാമെല്ലാ-
 മതിനാൽ ഞങ്ങൾ വരുന്നു
 അറിയാം ഞങ്ങൾക്കറിയാമെല്ലാ-
 മതിനായ് ഞങ്ങൾ വരുന്നു
 നല്ലാരുപും നല്ലകിടപും
 നല്ലാഹാരവുമെല്ലാമെല്ലാ-
 മുള്ളാരുലോകം പണിയാൻ
 അറിയാം ഞങ്ങൾക്കറിയാം
 അതിനായ് ഞങ്ങൾവരുന്നു.

ആരോഗ്യപാട്ട്
വൈള്ളില വാസു

തിനാതെ മനുഷ്യന് ജീവിക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ
 തിനാതെ വയറ്റിന് പോകാതെ കഴിയുമ്പോൾ

ഗുണദോഷം നോക്കാതെ പരക്കെ നാം പോകുന്നല്ലോ
 ഗുലുമാലാണതുവേണ്ട പരിഹാരം കാണാമല്ലോ (തിനാതെ....)
 പകരും മാരക രോഗാണുകൾ പെരുകിടുന്നു വിസർജ്ജയ്ത്തിൽ
 പലരും ഇക്കമയറിയുന്നില്ല- ചാടിടുന്നു കുഴപ്പത്തിൽ
 മണ്ണപ്പിത്തം മണ്ണള്ളു കുട്ടിടുണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ
 മയ്യത്താകാൻ നേരത്തീകമെ ചിന്തിച്ചാൽ ഫലമില്ലല്ലോ
 ദൈഹ്യായ്യ കോളറ ചരദി
 അതിസാരം പിള്ളവാതം
 കൊക്കപ്പുഴു പാമ്പിൻ പല പല
 വിരകൾ ഇവകൾ പെരുകും വേഗം
 കക്കുസുണ്ടാക്കാൻ നോക്കു
 തന്താ താനാ താനാ തന്താ
 തിനാതെ—
 ഇഉച്ചപെരുത്താൽ ഇഉ വക രോഗം
 വേഗം പകരും സുക്ഷിച്ചോ
 ഇഉച്ചകൾ പെരുകുമ്പുകൾ അതിനാൽ
 പരിസാരം വൃത്തി വരുത്തിക്കോ
 കൊതുകുണ്ടാകും വീടിനടുത്ത്
 വെള്ളം കെട്ടി നിറുത്തേണ്ട
 കൊതുകാണല്ലോ മനുമലവനി
 പകരാന ഹേതു മറക്കേണ്ട
 വിധിപോലെ വരുമെന്ന വിവരക്കേടും പറഞ്ഞ
 പല്ലിം തേക്കുല നാവ് തീരെ വടിക്കുല
 കൈകാൽ നവം പേലും മുറിക്കുല
 തന്താ താനാ താനാ തന്താ
 തിനാതെ..
 ശ്രദ്ധിക്കാതെ നടന്നിടല്ലോ
 രോഗം പലതും പകരുന്നു
 വൃത്തിയിൽ നിത്യം ജീവിച്ചാലോ
 തനിയേ സഹവ്യം വളരുന്നു
 നമ്മളു ചെയ്യും ഭോഷം നമ്മുടെ
 അയൽപക്കത്തേക്കത്തുന്നു
 നമ വിതച്ചാൽ വിളയും നമ
 ശാസ്ത്രം നേർ വഴി കാടുന്നു
 ദിവസേന ചീക്കും തേടി
 കുഴലും വയ്പിച്ചു സുചി
 കുത്തികയറ്റി കടം വാങ്ങി
 മെഡിക്കൽ ഷോപ്പിൽ
 ദോണിക്കിന് കൂടു നിൽക്കേണ്ട
 തന്താ താനാ താനാ തന്താ
 തിനാതെ..

നഠകം

(തുറസായ രംഗവേദി. അതിന്റെ വളരെ പിന്നിൽ നിന്നും ബഹുണ്ണ് വരുന്നു. നീണ്ട തൊഴ്വി ധരിച്ചിരിക്കുന്നു തൊഴ്വിയുറി മെഗ്രോണായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അന്തഃണിന് ചെയ്യുന്നു.)

ബഹുണ്ണ്:- മാനുമഹാ ജനങ്ങളേ, കാണികളേ, ഓഡിയൻസേ! ഞങ്ങളുടെ നാടകം ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കും ആരംഭിക്കുയായി. ‘ഉർവശി.’ (വായ്ക്കാണ്ട് ‘ഡേം’ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നു.)സാമുഹ്യ-സംഗീത-സ്കണ്ട്-സൈക്കസ് പുണ്യപുരാണ-കളർസ്കോപ്പ് നാടകം! ‘A’

(‘ഫേം’ശവ്വം)പ്രസിദ്ധ നടീനടരാർ ഒനിച്ചുണിനിരക്കുന്നു. (ഫേം ശബ്ദം) കലാ ഫുദ് യരെ!അക്ഷമരായിരിക്കുവിൻ!

(ഇപ്പറമെ അനുശ്രാന്തം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആക്ടിഗ് ഏരായയിലേക്ക് വരുന്നു. ചുറ്റിന നന്ന് സദസിനെ വനിച്ച്—)

സഭയോർക്കളേ വണക്കം! തൈദാളുടെ ഉർവ്വരി എന്ന നാടകം ആരംഭിക്കാൻ പോവുക യാണ്.

(രു നടൻ ഓടി വരുന്നു.)

നടൻ :- ഹ! എത്തുപണിയാണീക്കാണിച്ചത്?

ബഹുണ്ണ :- ഓ?

നടൻ :- നിങ്ങൾ എന്നാണന്നശ്രാബന്മാരുമുണ്ട്? ഉർവ്വരിയല്ലിവിടെ കളിക്കുന്നത്.

ബഹുണ്ണ :- പിനെ—?

നടൻ :- ‘നരകം’ അമവാ ‘ധർമ്മാശുപത്രി.’

ബഹുണ്ണ :- ‘നരകം’! ഓ....

(നടൻ ബഹുണ്ണിനോട് എന്നോ രഹസ്യം പറഞ്ഞു പോകുന്നു.)

(ബഹുണ്ണ സഗസിരേ നേരേ തിരിഞ്ഞ്)

ക്ഷമിക്കണം സദസ്യരെ. ഉർവ്വരി ചില കാരണങ്ങളാൽ മാറ്റിവയ്ക്കേണ്ടി വനി തിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ കളി ‘നരകം’ ഇള ഭൂമി തന്നെ നകരമാണല്ലോ. പിനെന്തിന് ‘നരകം’ എന്ന നാടകം കാണണമെന്നായിരിക്കും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ‘അമവാ ധർമ്മാശുപത്രി’ എന്നു കൂടി തുട്ടിച്ചേർത്തത്. ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികൾക്കാണ കിൽ ഇള നാടകം തന്നെ കളിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധവും. തികച്ചും പുതുമയോതുകൂടി തന്നെ തൈദാൾ അവതരിപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കാം. ഇതോക്കപ്പെറയാൻ ഞാൻ ആരാണെന്നല്ലോ? അയാം എ ബഹുണ്ണ. കോമാളി. വെറുമൊരു കോമാളി.

‘എത്തും ചെയ്യാം മഹിതാം;

എത്തും ചെയ്യാം വഷളാം.’ എന്നാണല്ലോ പ്രമാണം. രോഗി ഇച്ചിച്ചതും പാല്യ വെദ്യും കർപ്പിച്ചതും പാല്യ. അതുപോലെയാണ് എന്റെ കാര്യവും. മിനിഞ്ഞാനാണ് ഞാൻ ഒരു ധർമ്മാശുപത്രിയിൽ നിന്ന് പേരുവെട്ടി പോന്നത്. ഇതുതന്നെ കളിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് സന്തോഷമായി. കാരണം എന്റെ പങ്ക് ഇതിൽ അനുശ്രാന്തം ചെയ്യും രംഗവോദമുണ്ടാക്കലുമാണ്. എനിക്കാണക്കിൾ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ കൂട്ടി തിരിക്കുകയും. ഓ! സമയം കുറെ ആയല്ലോ എന്റെ ഇള ‘ലാത്തി.’

നാട്യം തുടങ്ങാം.

(പിന്നിലേക്ക് നോക്കി വിജിച്ചു ചോദിക്കുന്നു.)

എല്ലാം ശരിയായില്ല?

(‘ഉം’ എന്ന് ശബ്ദം. ബഹുണ്ണ ചുറ്റും നടന്ന് നടിച്ച്).

ഇതാണി ധർമ്മാശുപത്രി. പോ! എന്തൊരു ദുർഘട്ടം.... എന്തൊരു വൃത്തിക്കേൾ... വെള്ളിവും വെള്ളിച്ചവും വല്ലപ്പോഴുമേ കിട്ടു.

(നടന്ന് എന്നോ കണ്ടതുപോലെ ഓധിയൻസിനോട്).

അതാ കണ്ണോ, പ്ലാസ്റ്റിക് കഷണങ്ങളും മുറിവ് കെട്ടിയ തുണിയും പണ്ടിയു മെല്ലോം ചീഞ്ഞത് കിടക്കുന്നത് കണ്ടില്ലോ!

(വീണ്ടും നടന്ന് ദുരു സുക്ഷിച്ച് നോക്കിയിട്ട്)

അ പോകുന്നവരാണ് ഇവിടത്തെ പരിചാരകനാർ. ഡോക്ടർമാരേക്കാൾ അഹ

കാരണവർക്ക്. അവരുടെ തണ്ടും ശബ്ദവും കണ്ടില്ലോ? കണ്ണോ കണ്ണോ ആ സാധു സ്വന്തിയോട് കയർക്കുന്നത്?

(സദസ്യിൽ നിന്നും എന്നോ കേട്ടതുപോലെ ശ്രദ്ധിച്ച്)

എ? എന്തിനാണെന്നോ? അതിന് പ്രത്യേകിച്ചൊരു കാര്യവും വേണ്ടല്ലോ. ആ സ്വന്തിയുടെ വള്ളവരേയും സ്വന്തചുരിൽ മുറിലേക്കോ മറ്റോ കൊണ്ടുപോയിക്കാണും. തൊട്ട് തിനും പിടിച്ചതിനുമെല്ലാം പെപസകാടുത്താലല്ലോ ഇവിടെ കാര്യം നേടു? പെപസ ചോദിച്ചുവാങ്ങുകയാണ്!.

(വിഞ്ഞും സദസ്യിൽ നിന്ന് എന്നോ ചോദ്യം കേട്ടിട്ടുപോലെ)

ഹഹ! ശമ്പളമില്ലോ എന്നോ? ഇതെന്തൊരു ചോദ്യമാണ്—? 'കിമ്പളമില്ലാതെ വല്ല കാര്യവും നടക്കുമോ? 'കിമ്പളമില്ലാതെ വല്ലകാര്യവും നടക്കുമോ?

(നടന്ന് പുറമെ ശ്രദ്ധിച്ച്)

ആരോ ഇങ്ങോടുവരുന്നു. നമുക്ക് വിശ്രഷ്ടങ്ങൾ ചോദിക്കാം.

(വളരെ ക്ഷീണിതനായ മകനും വൃഥനായ അഴുന്നും വരുന്നു)

- ബഹുണ്ണ : നിങ്ങളെല്ലവിഡേയ്ക്കാ മടങ്ങിപ്പോകുന്നത്?
- വൃഥൻ : തങ്ങൾ അവിടെ എത്രനേരമായി ഇരിക്കുന്നു. ഇതുവരേയും ഡാക്കിട്ട് വന്നിട്ടില്ല.
- ബഹുണ്ണ : ഇതുവരേയും വന്നിട്ടില്ല?
- വൃഥൻ : ഇല്ല. കാലത്തെ കാപ്പിവെള്ളം പോലും കുടിച്ചിട്ടില്ല. ഒരുത്തള്ളി ചുട്ട് വെള്ളം മോന്താം എന്നുവച്ച് പോവുകയാണ്.
- ബഹുണ്ണ : ജോലി വല്ലതുമുണ്ടോ?
- വൃഥൻ : കുറിപ്പില്ലായാ. വീടില്ല പോയി കാശുകൊടുത്താലേ ഡാക്കിട്ടരെ പെട്ടെന്ന് കാണാൻ പറ്റി എന്ന് ആളുകള്ക്ക് പറയുന്നു.
- ബഹുണ്ണ : ആ— ശരിയാ. നിങ്ങൾ പോയിക്കുണ്ടോ?
- വൃഥൻ : എങ്ങനെന കാണാനാ? പെപസവേണേ? കുറിച്ച് കൊടുത്താൽ പോരാ. ഇരുപത്തണ്ട് രൂപ തിൽ കുറിച്ച് കൊടുത്താൽ വാങ്ങിക്കില്ലതെ. അരിവാങ്ങാൻ തന്നെ പെപസയില്ല. പാവ അഞ്ചൽക്ക് രോഗം വന്നാൽ മരിക്കതെനെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.
- ബഹുണ്ണ : വീടിൽ ആരോക്കെയുണ്ട്?
- വൃഥൻ : മുത്തമകനെ ഒരുവിധം പത്താംക്ലാസ് വരെ പറിപ്പിച്ചു. അവരെ താഴെ ഇവൻ. അതിനും താഴെ ഒരെണ്ണം. ഒരു ജോലി കിട്ടണമെങ്കിൽ എന്താപട്ട.....കാശാഫ്രോർക്കലേ ജോലിയുള്ളൂ? എന്തുപറിച്ചിട്ടുന്നു കാര്യം?
- മകൻ : വരു അഴും.
- വൃഥൻ : തങ്ങൾ നടക്കെട്ട്. ഡാക്കിട്ട് വരുന്നോഴുകും മടങ്ങിയെത്തന്നും.(നടക്കുന്നു)
- ബഹുണ്ണ : ശരി ശരി. താമസിക്കേണ്ട. പെട്ടെന്ന് വന്നോളു. അല്ലെങ്കിൽ അവിടെ തെരക്കു കുടും.

(രണ്ടുപേരും പോകുന്നത് നോക്കിനിനിട്ട്)

ഹോ! പാവങ്ങൾ. ഇങ്ങനെന്നെയെത്ര എത്ര.....? പാവങ്ങൾക്ക് രോഗം, വാർഡക്കും. എൻ്ഹാ.....

(ചുറ്റിനടന്ന് പലതും കാണുന്നതായി നടിച്ച്)

ഓ. ആ കാണുന്നതാണ് ഓ.പി. എന്ന ഔമനപ്പേരിലിയപ്പെടുന്ന ഒരുപ്പേഷ്യൻ്റെ യുണിറ്റ്.

(നടന്ന് സദസിനെ ശ്രദ്ധിച്ച്)

ഈ പാവങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും പെപസ വാങ്ങാൻ എങ്ങനെ മനസ്യും വരുന്നുവെന്നോ? അതാണിവിടുത്തെ ജീവികൾ. പുദ്ധര ശൃംഗർ.

(പുറമെ സൃഷ്ടിച്ച്)

അതാ യോക്കർ വരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു. നമുക്ക് കാര്യങ്ങൾ നോക്കിക്കാണാം.

(ടോൺ മാറ്റി).

നാട്യമാണെങ്കിലും ഓ.പി. ധാരണയും തോന്നിപ്പിക്കുകയും വേണമല്ലോ. ഹോ വിജയൻ എല്ലാം ശരിയായില്ലോ? ആ സാധനങ്ങളെടുത്ത് രംഗത്തു വയ്ക്കു.

(പരിചാരകർക്ക് വേഷം ധരിച്ച നടന്നും ബഹുബിനും കൂടി ഓ.പി.യുടെ അന്തരീക്ഷ മുണ്ടാക്കുന്നു) രണ്ടു കസേര കൊണ്ടിട്ടുന്നു. മേശയും മറ്റും കൊണ്ടിട്ടതായി നടിക്കുന്നു)

വൃഥൻ : ഇപ്പോൾ എൻ്റെ ജോലിതീർന്നു. ഇനി അവർ നടിക്കുന്നു. നോൺ പോകുന്നു.
(പോകുന്നു)

പരിചാരകൻ : (സാധനങ്ങളെല്ലാം ശരിയാക്കി മുന്നിൽവന്ന് രോഗിക്കോണപോലെ)
എല്ലാവരും മിണ്ഡാതിരിക്കണം. തിക്കും തിരക്കും കൂട്ടാൻ ഇതെന്നൊ വല്ല ചന്തസ്ഥലമോ മറ്റൊ ആണോ? ഹോ, അവിടുന്നിരഞ്ഞിയിരിക്ക്. എഡോ തന്നോടാ പറഞ്ഞത് ഇരഞ്ഞിയിരിക്കാൻ, നശിച്ച കൂട്ടങ്ങൾ
(പുറമേ നോക്കി)

അതാ യോക്കർ വരുന്നു. മാറിനിക്കുന്നോ. ശബ്ദമെടുത്ത് എൻ്റെ തൊണ്ട വസ്തി.
(സാധനങ്ങളെല്ലാം ഒരുക്കിവച്ച് നിൽക്കുന്നോൾ യോക്കർ വരുന്നു. കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു)

പരിചാരകൻ : ഗുഡ് മോനിംഗ് സാർ.

ധോ. : എന്നെ അനോഷ്ടിച്ച് പ്രത്യേകിച്ച് ആരൈക്കിലും വനിരുന്നോ?

പരിചാരകൻ : ഇല്ല സാർ.

ധോ. : പുറത്തുള്ളവർ ഓരോരുത്തരായി കയറിവരാൻ പറയു.

(പരിചാരകൻ നും വിളിക്കുന്നു. ആദ്യം വന്ന അജ്ഞനും മകനും വരുന്നു)

പരിചാരകൻ : അഞ്ചാട്ട് ചെല്ല്.

ധോ : ഇരിക്ക്

(മകൻ ഇരിക്കുന്നു)

ധോ. : ഉം?

വൃഥൻ : രണ്ടുഡിവസമായി തീരെ സുവാമില്ല.

ധോ. : താനാണോ രോഗി ?

(മകൻ നേരേ തിരിഞ്ഞ്)

എന്താണ് കുഴപ്പം?

വൃഥൻ : ഇന്നലെ രണ്ടുവട്ടം ശർദ്ദിച്ചു ധാക്കറേ.

ധോ. : എന്നാൽ താൻ നോക്ക്

(മകൻ നേരുക്ക് വിശദും തിരിഞ്ഞ് പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ സുമുഖനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ധോക്കറുടെ അടുത്തത്തി)

വൃഥൻ : ഗുഡ്മോൺിംഗ് ധോക്കർ!

ധോ. : ഹായ്, വരണം വരണം.

(മകനോടും വൃഥനോടുമായി) നിങ്ങൾ പുറത്തുപോയി നിൽക്കണം.

(മകൻ എഴുന്നേറ്റ സീറ്റിൽ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇരിക്കുന്നു. ധോക്കറും ചെറുപ്പക്കരനും സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനിടയിൽ)

വൃഥൻ : സാരേ തങ്ങൾ വളരെ നേരമായി വനിഞ്ഞ്.

ധോ. : പറഞ്ഞത് കേട്ടില്ലോ? പുറത്ത് പോയി നിൽക്ക്. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു വിളിക്കാം.

(വീണ്ടും ചെറുപ്പക്കാരനോട് തിരിത്തെ സംഭാഷണ)

- വ്യഖൻ : ഉച്ചയ്ക്ക് പണിക്ക് പോകണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു സാരേ.
- ധോ. : എന്നാൽ ഇപ്പോൾതന്നെ പോകരുതോ? തന്നോട് ആരെകിലും ഇങ്ങനൊട്ട് വരാൻ പറ്റേതോ?
- വ്യഖൻ : സാരേ.....
- ധോ. : പറഞ്ഞാൽ തനിക്ക് മനസിലാവില്ലോ? പുറത്തുപോകും. വിജയൻ!
- (പരിചാരകൻ വന്ന്)
- പരി. : എഡോ, സാർ പറഞ്ഞത് കേട്ടില്ലോ? പുറത്തുപോയി നിൽക്കും.
- (പരിചാരകൻ രണ്ടുപേരെയും പുറത്താക്കുന്നു)
- ധോ. : (ചെറുപ്പക്കാരനോടായി) എന്നാണിതെ വൈകിയത്?
- ചെറുപ്പ് : ഒന്നു പറയണം. വൈഫിനേയും കൂട്ടി ഷോപ്പിങ്ങിന് പോയതാ. വളരെ വൈകി. വല്ല പ്ലോച്ചും നാട്ടിൽ വരുന്നതല്ലോ?
- ധോ. : ഞാൻ വീടിൽ വരണമെന്ന് വിചാരിച്ചതാ. അപ്പോഴേക്കും ഒരു കേസ് വന്നു.
- ചെറുപ്പ് : വന്നാലും എന്നക്കാണില്ലായിരുന്നു.
- ധോ. : അസുഖം ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയുണ്ട്?
- ചെറുപ്പ് : കുറവുണ്ട്. പക്ഷേ ഇടയ്ക്കാരു വേദന തോന്നും.
- ധോ. : (പരിശോധിച്ച്) ഓ. പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾ പേടിച്ചിട്ടാണ്. ഞാൻ പുതിയ രണ്ടു മരുന്ന് കുറിച്ചുതരാം.
(പരിചാരകനെ നോക്കി)
വിജയൻ, ഞാനിനുലെ കൊണ്ടുവന്ന ആ മരുന്നിൽ നിന്ന് അഞ്ച് ക്യാപ്സൂൾ എടുത്ത് പായ്ക്ക് ചെയ്തു കൊടുക്കും.
- (മരുന്ന് മുറിക്കുന്നു)
- ചെറുപ്പ് : ഞാൻ ആ പുതിയ ടോൺിക്ക് കഴിക്കുന്നുണ്ട്.
- ധോ. : അത് നിർത്തണ്ടാ. (ലിസ്റ്റ് കൊടുത്ത്) ഇതുകൂടി കഴിച്ചാൽ മതി. ഒന്നും പേടിക്കണ്ട്.
- ചെറുപ്പ് : അടുത്തയാഴ്ച മടങ്ങണം.
- ധോ. : അപ്പോഴേക്കും പുർണ്ണമായി മാറും. അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റും. ഞാനിവിടില്ലോ?
(ചിരിക്കുന്നു. പരിചാരകൻ മരുന്നു കൊടുക്കുന്നു)
- ചെറുപ്പ് : പുറത്തു ദയകര തെരക്കാണല്ലോ. ഞാനിങ്ങനൊടുകയറി വരുമ്പോൾ പലരും വിറുപിറു ക്കുന്നത് കേട്ടു.
- ധോ. : നാശങ്ങൾ! കാലത്ത് വലിഞ്ഞതു കേരിവരും. ഞാനൊരല്ലപം താമസിച്ചു. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞല്ലോ-വീടിൽ ധാരാളം പേശ്യൻസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എനിട്ടും കുറിച്ചുപേരെ മടക്കി അയച്ചു.
- ചെറുപ്പ് : എന്നാൽ ഞാനിരങ്ങെട്ട്.
- ധോ. : ശരി.
- (ചെറുപ്പക്കാരൻ പെപസകൊടുക്കുന്നു. ധോക്കൻ വേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വാങ്ങുന്നു)

- യോ. : എന്തെങ്കിലും വിശ്വേഷമുണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ അറിയിക്കണം. അമാന്തം കാണിക്കരുത്.
- ചെറുപ്പ് : ശത്രീശൻ. (പോകുന്നു. പഴയ വ്യഖ്യനും മകനും വരുന്നു).
- യോ. : ഇരിക്ക് (മകൻ ഇരിക്കുന്നു. പരിശോധിക്കുന്നു.)
- യോ. : ഇവനെ ഇവിടെ അധ്യമിറ്റ് ചെയ്യണം.
 (മരുന്നു കുറിച്ച്)
 ഈ മരുന്നനാക്കെ പുറമേന്ന് വാങ്ങി കൊടുക്കണം.
- വൃഥൻ : സാറേ, അതിന്.....
- യോ. : ഏം...അതിന്
- വൃഥൻ : പണം കുറവാണ്. ഇവിടുന്നെന്തെങ്കിലും..
- യോ. : ഈ മരുന്നുകളാനും ഇവിടില്ല. പിനെ ഒരു എക്സരേ എടുക്കണം. ചിലപ്പോൾ
 ഒരോപ്പേരേഷനും വേണ്ടിവരും.
- വൃഥൻ : സാറേ അതിന്.....
- യോ. : ഇതുപം സൈരിയസാഡോ.
 (പരിചാരകനെ വിളിച്ച്)
- യോ. : വിജയൻ ഇവനെ അധ്യമിറ്റ് ചെയ്യാൻ പറയു.
- പരി : ഒും.നടക്ക്... ലിറ്റ് എടുത്തില്ലോ? ഇതിലെ അങ്ങാടുപോയി ആ മുറിയിൽ പറഞ്ഞാൽ
 മതി.
- വൃഥൻ : എതാ സാറേ?
- പരി : (ചുണ്ടിക്കൊണ്ട്) ആ കാണുന്നില്ലോ ആ നേഴ്സുമാർ നിൽക്കുന്നത്. തനിക്ക് കണ്ണുകാ
 ണുന്നില്ലോ? നടക്ക് നടക്ക്. പൊയ്ക്കോ. (പോകുന്നു).
 (ഈ സമയം ഒരു മെഡിക്കൽ റിപ്പസന്റോറീവ് വരുന്നു)
- മെഡി.റെപ് : ഗുഡ് മോൺിംഗ് ഡോക്ടർ
- യോ : ഗുഡ് മോൺിംഗ്. ഇരിക്കു.
- മെഡി.റെപ് : (ഇരുന്നിട്ട്) താനിനെലെ വീടിൽ വനിരുന്നു.
- യോ. : ഓ. മനസ്സിലായി. ‘ബയർ’ കമ്പനി, വൈഫ് പറഞ്ഞിരുന്നു.
- മെഡി.റെപ് : അതേ അതേ. തക്കപ്പുൾ
- യോ. : ആ മരുന്നെല്ലാം താൻ കുറിക്കുന്നുണ്ട്. പേടിക്കണാം. അതെല്ലാം നമുക്ക് ചെലവാക്കാം.
- മെഡി.റെപ് : ഫ്രിഡി താൻ സാറിന്റെ വീടിൽ എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.
- യോ. : ഓ. അതിന്റെ ഒന്നും ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വീടിൽ ഒന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ.. എതാ

കമ്പനി.

മെഡി.റൈപ് : വോൾട്ടാസ്. നല്ല കമ്പനിയാണ്.

ഡോ. : പുതിയ വല്ല മരുന്നും ഇരക്കുന്നുണ്ടാവും അല്ലോ?

മെഡി.റൈപ് : അതുകൊണ്ടാലോ..... (അഭ്യാരു പുതിയ മരുന്നുകളുടെ പാംലെറ്റ് എടുത്ത കാൺച്ച് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു) ഇതെല്ലാമാണ് പുതിയവ.

ഡോ. : അതൊക്കെ നമുക്ക് ചെലവാക്കാം. പിന്നാരുകാരും. ഈ ഫീഡ്ജിലെങ്ങും ഒരുപാടാണ് കാര്യപ്പാടുണ്ടെന്ന് കരുതരുത്, എല്ലാവർക്കും താൻ ടോൺിക്കിന് കുറിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

മെഡി.റൈപ് : എന്നിക്കറിയാം സാർ. തങ്ങൾക്ക് അതിരേൾ വിവരങ്ങളെല്ലാം കിട്ടുന്നുണ്ട്. തങ്ങൾ ഒരു പുതിയ പരിപാടി ഇട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഡോ. : ഒന്നം.....?

മെഡി.റൈപ് : സാരിരേൾ വീടൊന്ന് എയർക്കൺഡിഷൻ ചെയ്യാൻ.

ഡോ. : അതുവേണ്ട. മറ്റാരു കമ്പനി അതു നേരത്തെ ചെയ്തു കഴിത്തു.

മെഡി.റൈപ് : എന്നാൽ തങ്ങൾ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം സാർ.

ഡോ. : എരേൾ കാറിരേൾ മോഡൽ ഒന്നു മാറ്റിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മെഡി.റൈപ് : അതൊക്കെ തങ്ങളേറ്റു. ഇതിവിടിതിക്കെട. (സാമ്പിളുകൾ കൊടുക്കുന്നു). എനിക്കൊരല്ലപം തിരക്കുണ്ട്. രണ്ടു മൂന്നു സ്ഥലത്തുകൂടി പോകാനുണ്ട്.

ഡോ. : ശരി. എന്നാലെങ്ങനെയാകട്ട.

(മെഡി.റൈ. നടക്കുന്നു.)

താൻ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മവേണം.

മെഡി.റൈപ് : ശരിസാർ. (പോകുന്നു)

ഡോ. : (ഹോണ് ചെയ്യുന്നു) ഹലോ..യേസ്... അതേ ഡോക്ടർ. ഓ, ശരിശരി. നാളെ കാലത്തെ മതി. ഓ. ഇവിടെ വലിയ തെരക്കാണ്. നാശങ്ങൾ. അതേ അതേ..ശവളം വാങ്ങുന്നതെല്ലു, വനിതിക്കാതെ പറ്റുമോ? ഓ, ഇല്ല..... ഓക്കെ ഇള കുലിപ്പണിക്കാരും മറ്റുമല്ലോ? അത്യാവശ്യത്തിന്. ഓ.....കുഴപ്പമില്ല...അഭ്യുമണിക്കോ.....എലെറ്റിൽ? ശരിശരി. താൻ വരാം.

(ഹോണ് വയ്ക്കുന്നു. ഓർമ്മ കടന്നു വരുന്നു)

ഡോ. : ഒന്നം.....?

ആഗതൻ : ഗുഡ്മോൺിന്

ഡോ. : ഗുഡ്മോൺിന്.

ആഗതൻ : ഡോക്ടർ വീടുവരെ ഒന്നുവരണം.

- യോ. : എന്താകാര്യം?
- ആഗതൻ : ഡാസിക്ക് തീരെ സുവമില്ല.
- യോ. : ഇവിടെ ഭയക്കു തിരക്കാണമോ.
- ആഗതൻ : ഞാൻ കാറുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കാലത്തെ വീടിൽ വന്നിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും യോ. ഇരങ്ങിയിരുന്നു.
- യോ. : ഓ കാലത്തെ വീടിൽ വന്നിരുന്നോ? എന്താ വീടുപേര്?
- ആഗതൻ : മംഗലത്ത്
- യോ. : ഓ. ഭാസ്കരൻ മുതലാളിടീടു വീടാണോ? അപ്പേന ഞാനറിയും. എന്തുപോറ്റി?
- ആഗതൻ : കാലത്തെ ഡാസി ബാറ്റുകളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കാല്ല് ഒന്നുതെന്നി. പെയിൻ ഉണ്ടുനാണ് തോന്നുന്നത്.
- യോ. : ഞാനിതാ വരുന്നു. വിജയൻ! (വിളിക്കേക്ക് പരിചാരകൾ വരുന്നു)
- പരി : സാർ!
- യോ. : ഞാനിപ്പോൾ വരും. വല്ലവരും വന്നാൽ ഇതിക്കാൻ പറയണം. പുറത്തുള്ളവരോട് മിണ്ടാ തിരിക്കാൻ പറയും.
- വിജ : ശരിസാർ
- ആഗതൻ : വരു ഡോക്ടർ,(രണ്ടുപേരും നടക്കുന്നു. മുന്നുന വൃദ്ധൻ വരുന്നു.)
- വൃദ്ധൻ : സാറേ...
- യോ. : ഒരു?
- വൃദ്ധൻ : അവൻ കുടുതലാ. അവിടെ കിടത്തിയിട്ടുമില്ല. അവിടെ നേംസുമാർ തമാശപറഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാ പറഞ്ഞപ്പോൾ കുറിച്ചു കഴിയാട്ടുനാണ് അവൻ പറഞ്ഞത്.
- യോ. : ഞാൻ അത്യാവശ്യമായി ദിനംവരെ പോകയാണ്. നാശം! ഇപ്പോഴേ കൂടാൻ നേരം കണ്ണാളി.
- വൃദ്ധൻ : സാറേ എങ്ങനെന്നെയകിലും ഒന്നുവന്നു നോക്കും. അവൻ തീരെ വയ്ക്കാത്തിട്ടാണ് സാർ.
- യോ. : ഇതുവലിയ നാശമയില്ലോ. എടോ ഞാൻ കുറിച്ചുതന്നെ മരുന്ന് വാങ്ങിക്കാട്ടുക്കു.
- വൃദ്ധൻ : സാറേ, ഇവിടുന്നതെങ്കിലും.... തൽക്കാലം കൊടുത്താൽ ഉപകാരമായിരുന്നു.
- യോ. : ഇവിടെ മരുന്നൊന്നുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞില്ലോ?
- ആഗതൻ : പെട്ടെന്നു വരു ഡോക്ടർ, എനിക്ക് കൂണിൽ എത്താൻ സമയമായി. ഫ്രെഞ്ച് കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

- ഡോ. : ഇതാവരുന്നു(വൃദ്ധനോട്) നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കോളും താൻ വനിട്ട് നോക്കാം.
- വ്യഖൻ :അവൻ ശാസനതീരെ കിടുന്നില്ല. കിടന്ന് പിടയ്ക്കുകയാണ്. അവിടെ ഉള്ളവരോടൊക്കെ പരഞ്ഞിട്ടും ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല സാരാനു വന്നു നോക്കിയിട്ടു പോകണേ.
- ഡോ. : ഇതെന്നൊരുനാശമാണ്. അവൻ അതെ വലിയ കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല. വിജയൻ. ഇയാളോട് പുറത്തുപോയി നിൽക്കാൻ പറയു. പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാക്കാത്ത കുടങ്ങൾ.
- ആഗതൻ : വരു. ഡോക്ടർ.(രണ്ടുപേരും പോകുന്നു)
- വ്യഖൻ :(പരിചാരകനെ നോക്കി) സാരേ, സാരെങ്കിലും ഒന്നു വരു.
- പരി :എന്ദോ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതു കേട്ടില്ലോ? അവിടെ പോയിരിക്കു. എനിക്കിവിടൽപ്പം പണിയുണ്ട്.(കുറച്ച് മരുന്നുകളെടുത്ത് മരുവശന്തേക്കു നടന്നു മറയുന്നു)
- വ്യഖൻ :സാരേ.. സാരേ...
(ആത്മഗതം) ഇനി ആരോടു പരയാനു... കാശില്ലാത്തത് തങ്ങളുടെ കുറ്റമാണോ? ഇല നരകത്തിലേക്ക് വരാതിരിക്കയാണ് നല്ലത്. കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത കാലൻമാർ.
- (നടന്നു പോകുന്നു. ബഹുണ്ഠ പ്രവേശിക്കുന്നു)
- ബഹുണ്ഠ : കണ്ണില്ലോ, ആ വ്യഖൻ വിഷമം ആരോടു പരയാൻ. പാവം. ഒ ആ പണമുള്ളപ്പോൾ നിര മുള്ളേ മെത്ത)
- (നടന്ന് പുറമേ ശ്രദ്ധിച്ച്)
അതാ ആ വ്യഖൻ വരുന്നു. എന്നാണോ മുഖത്ത് വലിയ വിഷമം?
നിങ്ങൾ എവിടേയ്ക്കാ. (വ്യഖൻ മിണാതെ നടക്കുന്നു) പറയു, നിങ്ങൾ എവിടേയ്ക്കാ?
- വ്യഖൻ :വണ്ണിവിളിക്കാൻ
- ബഹുണ്ഠ : എന്തുപറ്റി?
- വ്യഖൻ : എൻ്റെ മോൺ്റെ ശവം കൊണ്ടു പോകാൻ. അവൻ ശവമെക്കിലും എനിക്കീ നരകത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തണം.
(വോദിയിൽ നിന്ന് നടക്കുന്നോൾ പിറുപിറുക്കുന്നു.)
തങ്ങളില്ലാം പാവങ്ങളും? അടിമകളും? ചോദിക്കാനും പരയാനും ആരമില്ലാത്തവർ.
തങ്ങളെ ദ്രോഹിച്ചാൽ ആരു ചോദിക്കാനും പരയാനും. കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത കാല നാർ.(ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് നടന്നു മറയുന്നു)
- ബഹുണ്ഠ : ധർമ്മാശുപത്രിയെന്നും പാവങ്ങൾക്കുല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇനിയും എത്ര പേരാണ് ഇവിടെകിടന്ന് നരകിക്കുന്നത്? മനുഷ്യരുടെ വിഷമങ്ങൾ ഒന്നു തീർന്നുകാണാൻ, ഇല നരകത്തെ സ്വർഗമാക്കാൻ എന്തു ചെയ്യണം? നിങ്ങൾ ഉണർന്നു ചിന്തിക്കുവിൻ.
- (ഫോൺമാറ്റി)
- ഓ. എന്നെന്നെന്നൊരു വിശിധാണ്? ഇതു നാടകമല്ലോ? എന്നോ വെറുമൊരു കോമാളി! (തൊപ്പിയുരി മെഗ പ്രോണാക്കി) സുഹൃത്തുക്കളെ, തങ്ങളുടെ നരകം എന്ന നാടകം ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല. ബാക്കി ഭാഗം നിങ്ങൾ നടിക്കുവിൻ.
- നമ്മി നമസ്കാരം

(മെഗഹോൺ തൊപ്പിയായി തലയിൽ വച്ച് ഒരു വശത്തേക്ക് നടന്നു മറയുന്നു.

യുദ്ധം

നാടകാരംഭം

(കേളികൊടുയരുന്നു. തുറസ്സായ വേദി. രംഗാധികാരി വരുന്നു. സദസ്സിനെ തൊഴുത്)

രംഗാധികാരി : എങ്ങെല്ലാം നാടകം. ‘യുദ്ധം’ ആരംഭിക്കുന്നു. ഈത് വേണ്ടവിധമാക്കാൻ എങ്ങെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കുറ്റങ്ങൾ കഷമിക്കുമല്ലോ. കാണാൻ പോകുന്ന പുരത്തെപ്പറ്റി ഞാനെന്നു പറയാൻ. പറ ഞാത്തേനെ നിങ്ങളെല്ലാം കേൾക്കാൻ! അതാ അവൻ വരുന്നു. നാട്യം കണ്ണു മനസ്സിലാക്കുവിൻ:

(രംഗാധികാരി ഒരു സ്ഥാപ്പം ഒരു ക്ഷേരയും രംഗത്തിട്ട മറയുന്നു)

(തെരുവിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു നിന്നും ഏതു (ക്യാപ്സുൾ) കോഷ് (ഡോൺിക്ക്) ഫിസിൽ (ഇൻജകഷൻ) എന്നീ മരുന്നു കമ്പനികളുടെ ചരടുവലിയുടെ നിയന്ത്രണങ്ങളിൽ ഡോക്ടർ പാവയായി വരുന്നു. (മരു നീകൾ പുൾ മാസ്ക്കുകൾ യിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ അടയാളവും). അവർ അവരവരുടെ പരസ്യ വാചകങ്ങൾ ഉരുവിടുന്നു. ഡോക്ടറുടെ തലയിൽ കൊസ്യുണ്ട്. വലിയ സർഡതസ്കോപ്പ് കഴുത്തിലും ഭീകരതയുള്ള വേഷം. മുവരും ആക്ടിനിൾ എതിയതിൽ പ്രവേശിച്ച് മരുന്നുകൾ ചരടുവലിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഡോക്ടർ മുന്നു വശത്തേക്കും ചരിയുന്നു. ഡോ. മരുന്നുകളെ സാന്തൃപ്ത്യത്തുമൊൾ കമ്പനി കാർ ചരടയച്ച് മുന്നുഭാഗത്തേക്കായി നീങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ഡോക്ടറുടെയും കമ്പനിയുടെയും ചലനങ്ങൾ ‘പ്രസ്തർ മുവർമ്മൾ’ തന്നെ. ഡോക്ടർ ക്ഷേരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. കമ്പനിയുൾ എത്തുന്നു. (കമ്പനി ഐഡിൽ ചെറിയ കോൺ) (സംഭാഷണം താളാത്മകമാണ്)

കമ്പനിക്കർ : ഗുഡ് മോൺിംഗ് ഡോക്ടർ,

ഡോക്ടർക്കർ : ഗുഡ് മോൺിംഗ്. വിശ്വേഷാൽ ആരൈക്കിലും വനിരുന്നോ?

കമ്പനിക്കർ : ഒരു മധ്യിക്കൽ റപ്പസ്റ്ററ്റീവ് വനിരുന്നു. ഒരു കവറും കുറെ സാമ്പിൾസും തനിട്ടാണ് പോയത്. (ഒരു വലിയ കവർ കൊടുക്കുന്നതായി നടിച്ച്) ആയിരമുണ്ടെന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

ഡോ. : ആയിരമോ?

കമ്പനിക്കർ : ബാക്കികാര്യം സാറിനോടു നേരിട്ടു പരയാമെന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

ഡോ. : സാമ്പിൾസ് എവിടെ? (കമ്പനിക്കർ ഒരു ട്രേയിൽ സാമ്പിൾക്കാണ്ടുവൻ കൊടുക്കുന്ന തായി നടിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ വാങ്ങി ഓരോന്ന് ഇനും തിരിച്ചു വയ്ക്കുമൊൾ.)

കമ്പനിക്കർ : എല്ലാം പുതിയവയാണു സാർ.

ഡോ. : നമുക്കെന്ത് പുതിയത് പഴയത്. പുറത്തുള്ളവരോട് ഓരോരുത്തരായി വരാൻ പറയു (കമ്പനിക്കർ പോകുന്നു. രോഗി-1 പ്രവേശിക്കുന്നു. ഡോക്ടറുടെ മുവത്ത് പുച്ചഭാവം)

കമ്പനിക്കർ : (ഇരിക്കാൻ ആക്ഷൻ) (ഇരുന്നതിനുശേഷം രോഗിയോട്) എന്നാണ്?

രോഗി : വല്ലാത്ത നെബ്യുവേദന. (ഡോക്ടർ പരിശോധിച്ചുന്നു വരുത്തി കുറിപ്പുചൂതി വിടുന്നു)

(രോഗി-2 പ്രവേശിക്കുന്നു ഡോക്ടർ ഗൗരവത്തിൽ ഇരിക്കാൻ ആക്ഷൻ. പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങുമൊൾ എന്ന മധ്യവയസ്ക്കൻ വരുന്നു. പുതുപ്പണക്കാരൻ്റെ കെട്ടും മട്ടും. കൈകയിൽ ദേപ്പുറി

കാർഡ്-ഉറുക്ക് കെട്ടിയിരിക്കുന്നു.)

വാദർ : അസ്ഥലാമു അലൈക്കും ഡാക്ടിന്റെ.

(ധോക്ക് വാദരെ നോക്കി സന്തോഷിച്ചു ചിതിക്കുന്നു. രോഗി-2 എൻ്റെ മുവത്തു ഗൗരവത്തിൽ നോക്കി പുറത്തുപോയി നിൽക്കാൻ ആംഗ്യം കാണിക്കുന്നു. അയാൾ സംശയിച്ചു നിൽക്കുന്നോശ).

ധോ. : പുറത്തുപോയി നിൽക്കു. പിന്നെ വിളിക്കാം.

(രോഗി-2 പോകുന്നു. വാദർ കസേരയിലിരിക്കുന്നു)

ധോ. : (പ്രസന്നതയോടെ) എന്നാ വിഷയം?

വാദർ : രണ്ടീസമായി ഞമ്മക്ക് തീരെ സുവാമില്ല.

(ധോക്ക് വിശദമായി പരിശോധിച്ചിട്ട്) എന്നാ പേര്?

വാദർ : കാഴിരു. ഞമ്മട മോൻ ശർപ്പിലാ. സലാമില്. മരുനോന്നും കുറയ്ക്കണം. ഓൺ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കായ് ഞമ്മക്കാരു പ്രശ്നമല്ല.

ധോ. : (വാദരുടെ അല്പപത്തരം മനസ്സിലാക്കിയിട്ട്) ഇത് അൽപ്പം ഗൗരവമുള്ള സുവക്കേടാണ് സുക്ഷിക്കണം.

വാദർ : ആള്ള് എയ്തിക്കോളിന്. ഞമ്മള്ള് ബാങ്ങാം. ഞമ്മള്ള് ബാങ്ങാം. ഞമ്മട മോൻ ആരാ യിരു ഉറുപ്പ് ശർപ്പിന് അയച്ചിക്കണ്ട്. അളിപ്പോ പറയാൻ ബെല്ലുർക്ക് കൊണ്ടു പോണം ന്. ഒറ്റക്കുവിമതി. ഓൺ അപ്പും ശർപ്പിന് പ്രസ്തുതി കേരും.

ധോ. : ഒക്കെ സ്വപ്പഷൽ ആവശ്യ.

വാദർ : ഞമ്മട ശരീരത്തിന് എൽത്ത് കുറവാ. പെശൽ തന്നെ വേണം. ബല്യകുപ്പി തന്നെ കുറി ചേംബാളി.

ധോ. : (കോഷിനെ ചുണ്ടി) പുതിയ ടോണിക്കാ. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്കു വേണ്ടി മാത്രം (കമ്പുണ്ടരോട്) ഒരിന്ജിക്ഷൻ കൊടുക്കു.

(മരുന്നുകൾ തല കുലുക്കുന്നു. സന്തോഷത്തോടെ പരസ്പരം നോക്കുന്നു. കമ്പുണ്ടർ ഒരു വലിയ സിറിബേടുത്ത് ഫിസിലിൽ നിന്ന് ഇൻജക്ഷൻ മരുനെടുത്ത് കുത്തിവയ്ക്കുന്നതായി നടിക്കുന്നു)

വാദർ : ഒന്നും പേടിക്കേണ്ട. പെട്ടുന്ന ഭേദമാകും. (മരുനിന് കുറിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നോൾ മരുന്നു കളുടെ ചരടുവലിയിൽ ധോക്ക് ചലിക്കപ്പെടുന്നു. മോചിതനായി വലിയ ഒരു കടലാ സെടുത്ത് മരുന്നുകൾ പലത് എഴുതുന്നതായി നടിക്കുന്നു.)

വാദർ : പടച്ചോരെ സഹായം അമേരിക്കൻ കുത്തിയാൽ മാറാണ്ടിരിക്കോ?

ധോ. : എല്ലാം കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒക്കെ സ്വപ്പഷൽ.

വാദർ : (തുപ കൊടുക്കുന്നതായി നടിക്കുന്നു. ധോക്ക് വാങ്ങി പോകരീതി വയ്ക്കുന്നു)

വാദർ : തൽക്കാലം ഇതിരിക്കേണ്ട. രണ്ടാഴ്ചകഴിഞ്ഞ് ഒരു പാട്ടുപെട്ടിം നാലു ഗസറ്റും കൊണ്ട തതരം. (നടന്നിട്ട്) കോച്ചേങ്ങളും കഴിക്കില്ലോ? (ധോക്ക് ആഗ്രഹത്തോടെ ചിരിച്ച് തലയാ ടുന്നു). ഞമ്മള്ള് കൊണ്ടരാം. ഓന്ന് നാളത്തനെ എയ്ക്കാം. നാ ഞമ്മളിറങ്ങേണ്ട. (പോകുന്നു).

(രോഗി-2 വീണ്ടും വരുന്നു. ഡോക്ടർ പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ വാദർ വീണ്ടും വരുന്നു)

വാദർ : എത്രയെന്ത് പോറം മരുന്നു ധാക്കിട്ടേ.

(ഡോക്ടർ ഫോറം കൊടുത്ത് മരുന്നുകൾ കഴിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വിശദമായിപ്പറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. വാദർ വാങ്ങിപ്പോകുന്നു). ഡോക്ടർ ഗൗരവത്തിൽ രോഗി 2 നോട്)

ഡോ. : എന്താ?

രോഗി-2 : വയറ്റിലോരു വേദന

ഡോ. : (ഭയയില്ലാതെ പരിശോധിക്കുന്നു. മരുന്നു കുറിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു)

രോഗി-2 : വയറ്റ് വേദന വളരെ കൂടുതലാം. കാശ്... (പെട്ടെന്ന് ഡോക്ടർ ചിത്രക്കുന്നു) (ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണിത്രയും നീട്ടിയത്. (ഡോക്ടറുടെ ചിരമാരി ദേഹ്യത്വത്താണ് ഒരു വലിയ ലിംഗ്സ് ടുത്ത് മരുന്നു കുറിക്കുന്നു. മരുന്നുകൾ പരന്പരം നോക്കുന്നു. ചരടു വലിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ മരുന്നുകളെ അനുനയിപ്പിക്കുന്നു. ചരട് അവർ അയയ്ക്കുന്നു.)

ഡോ. : കമ്പാൻഡർ, ഒരു ഇൻജകഷൻ കൊടുക്കു.

(കമ്പാൻഡർ പഴയതുപോലെ ഫിസിലിൽ നിന്ന് ഇൻജകഷൻ മരുന്നൊടുത്ത് രോഗി-2 എ കുത്തുന്നു. രോഗി എഴുന്നേറ്റ് പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കുറിപ്പു കൊടുക്കുന്നു. രോഗി-2 പെസ കൊടുക്കുന്നു-ന ടക്കുന്നു. ഡോ. എല്ലി നോക്കി തിരിച്ചുവിളിച്ച് കാശ് വീണ്ടും നൽ ആക്ഷൻ. രോഗി 2 മടിയിൽ നിന്ന് ഉള്ള കാശെടുത്തു കൊടുത്തിട്ട്)

രോഗി-2 : വണ്ടിക്കുലിക്കുള്ള കാശാരുന്നേ.

(ഡോ. ഗൗരവത്തിൽ പൊയ്ക്കെഞ്ഞാൻ ആംഗ്യം. (രോഗി-2 പോകുന്നു) (ഒരു ശിപായി വരുന്നു)

ശിപായി : സാറിന് ഒരു ലെപ്പറാം ഉണ്ട്.

(ഡോക്ടർ ഒപ്പിട്ടു വാങ്ങുന്നു. ശിപായി പോകുന്നു. ഡോക്ടർ പൊട്ടിച്ചു വായിക്കുന്നു. മുവത്ത് സന്തോഷം)

കമ്പാൻഡർ : എന്താ സാറേ കോളുവല്ലതും ഉണ്ടാ?

ഡോ. : കൂടിനിക്കിൽ ഫാർമകോളജിയിൽ പ്രഫസർ സ്ഥാനത്തെക്ക് ഒരു ഡപ്പ്യൂട്ടേഷൻ. ഈ ഏരെന്നാക്കെ മരുന്നുകളാണ്. ഇവിടേക്ക് അയയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് ഞാൻ.

(മരുന്നു കമ്പനിക്കാർ തുള്ളിച്ചാടുന്നു)

കമ്പാൻഡർ : എല്ലാം കമ്പനിക്കാരുടെ കഴിവാ.

(മരുന്നുകൾ തുള്ളിച്ചാടി താളത്തിൽ ഡോക്ടർക്ക് ചുറ്റും നൃത്തം വയ്ക്കുന്നു. സമ്മാനങ്ങൾ ഡോക്ടർക്കു കൊടുന്നതായി നടക്കുന്നു. കുറിച്ച് കമ്പാൻഡറും എടുത്തുകൊള്ളാൻ ഡോക്ടർ ആക്ഷൻ. മരുന്നുകൾ സമ്മാനം കൊടുത്ത് പഴയ സഹായത്ത് പോയി നിന്ന് ചരടുകൾ വേണ്ടവിധം ഉറപ്പില്ലേ എന്നു പരിശോധിച്ചു തലയാട്ടി നിൽക്കുന്നു.)

ഡോ. : ഈന്ന് എന്തെ വക ചെലവ്. താഴിൽ തന്നെയാവട്ട.

(കമ്പാൻഡർക്ക് വളരെ സന്തോഷം)

കമ്പാൻഡർ : ഫേസ് സാർ. (മരുന്നുകളും മറ്റും ഒരുക്കിവക്കുന്നു)

ഡോ. : (ഫോൺ ചെയ്യുന്നു) ഹലോ..... ഫേസ് ഒരു കോള്..... എന്നിക്കു തന്നെ. ഓ. ഓ. ഇന്നെന്നേ വക സൽക്കാരം.... അതെ താഴിൽത്തന്നെ.... അതു പിന്നെപ്പറിയാം. ഓ. നിർബന്ധമാണോ.... കൂടിനിക്കൽ ഫാർമകോളജിയിൽ പ്രഫസർ സ്ഥാനത്തെക്ക് ഒരു ഡപ്പ്യൂട്ടേഷൻ..... ഫേസ്.

(ഹോം വെയ്ക്കുന്നു. കമ്പാണ്ടറും ഡോക്ടറും കൂടി പുറത്തേക്കു പോകാൻ തുടങ്ങുന്നു. മരുന്നുകൾ ചരട് മുറുക്കി വലിക്കുന്നു. ഡോ. എല്ലാവരേയും അനുനയിപ്പിക്കുവോൾ ചരട് അയയ്ക്കുന്നു. കമ്പാണ്ടർ മുമ്പിൽ നടക്കുന്നു. ഡോക്ടർ മരുന്നുകളുടെ അക്കവടിയോടെ നടന്നുമരിയുന്നു)

(രംഗാധികാരി വരുന്നു. കസേരകൾ മാറ്റുന്നു. പോകുന്നു. മരുന്നുകൾ വീണ്ടും വരുന്നു. പരസ്പരം കുശുകുശുത്തുകൊണ്ടാണ് വരുന്നത്. എന്തേൻ കഴിവ്....എന്തേൻ കഴിവ്... എന്നോരോരുത്തരും വാദിക്കുന്നു. അതു മുതൽ വഴക്കോളമെത്തുവോൾ എന്നർ നാടകീയമായി ചലിച്ച് മുമ്പിലെത്തി താളത്തിൽ)

എന്നർ : താൻ എന്നർ, പാവപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി ഫെബ്രൂ കമ്പനിയാൽ നിർമ്മിതമായത്, ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ നിലനിർത്താൻ എന്നപോലെ ആരുണ്ട്?

ഫിസിൽ : താനുണ്ട്, രോഗികളുടെ ആശാക്രോം. തിരിക്കുകൾ കൊണ്ട് ജീവൻ വീണ്ടുടുക്കാൻ കഴിവുള്ള താൻ. സാമാജ്യത്വരക്കിളുടെ ക്രോമായ അമേരിക്കയാണെൻ്തെ ശക്തി. ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്ത് അഭൂതപൂർവ്വമായ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച ഒരു രാജ്യത്തിൻ്തെ ഉല്പന്നമാണ് താൻ. എന്നെന്നതടയാൾ ആർ?

കോഷ് : താൻ. പണ്ണിത്തപാമര കുചേല കുഞ്ചേര ഭേദമില്ലാതെ ജനം എന്ന സീക്രിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞതയാർത്ഥിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മായ എൻസ്റ്റുയിന് ജനം നൽകിയ ബുദ്ധിരാക്ഷസനമാരുടെ രാജ്യമായ ജർമ്മനിയാണ്. എന്തേൻ നിർമ്മാതാവ്. ലോകജനതയുടെ ആരോഗ്യം എന്തേൻ കൈയിലാണ്. താൻ....കോഷ്....മധുരം തിരുമധുരം എന്ന ജയിക്കാനാരുണ്ട്.

ഫിസിൽ : നിർത്തതോ തന്റെ ലാത്തി. നിങ്ങൾ വെറും ശർക്കരവെള്ളമല്ലോ? ദോണിക്കാണുപോലും. നിന്നു വാചകമടിക്കുന്നു.

കോഷ് : നിങ്ങളുടെ മാഹത്യമാനും പറയേണ്ട്. കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങളെ തെറ്റിഡിപ്പിക്കുന്നവനായ നിങ്ങൾക്കാണോ എന്ന കൂറ്റം പറയാൻ അർഹത?

എന്നർ : എനിക്കു പറയാം.(മറ്റു രണ്ടുപേരും കൂടുന്നു)

കോഷ്‌ഫിസിൽ: വിറ്റാമിനാണുപോലും. പകുതിയിലേരെ, വിറ്റാമിൻ മുത്തത്തിലും പോവുകയല്ലോ? പണം മിച്ചവും ഗുണം മുത്തവും.

എന്നർ : ചേര! വഴക്കിടേണ്ട സമയമല്ലിൽ. ചാക്കിടേണ്ട സമയമാണ്.

മുവരും : അവരവർക്ക് അവരവരുടെ ശക്തി.

(പുറമേ നോക്കി ആരോ വരുന്നു. നമുക്കൊത്തു നീങ്ങാം. മുവരും കൈകൊടുത്ത്, പഴയസ്ഥാനത്ത് പോയി നിൽക്കുന്നു).

(കമ്പാണ്ടർ വരുന്നു. ജോലി തുടങ്ങുവോൾ വാദർ പ്രവേശിക്കുന്നു)

കമ്പാണ്ടർ : എന്താ വിശ്വാഷിച്ച്?

വാദർ : ഡാക്ടറിലോ?

കമ്പാണ്ടർ : എന്താ വേണ്ടത്. താനുണ്ടല്ലോ!

വാദർ : എഴുതിയ മരുന്നെല്ലാം തീർന്നു. തന്മെലെ ഒന്നു നോക്കിൻ.

കമ്പാണ്ടർ : (ഗമയിൽ ലിറ്റസ്വാഞ്ചി നോക്കിയിട്ട്) ഇതെല്ലാം ഒരു മാസം കൂടിക്കു. (മരുന്നുകൾ സന്തോഷിച്ച് തലയാട്ടുന്നു).

കമ്പാണ്ടർ : ഇപ്പോൾ ഒരു സെപ്പഷൻ ഇൻജകഷൻ തരാം.

(കമ്പാണ്ടർ പഴയതുപോലെ ഇൻജകഷൻ മരുന്ന് ഫിസിലിൽനിന്നും കുത്തിയെടുത്ത് വാദരിനെ കുത്തി വയ്ക്കുന്നു. എനിക്ക് വലിയ ഒരു ഭ്രാസെടുത്ത് കോഷിൽനിന്നും ടോൺിക് ഓഫീസിൽ സാഹിബ്ലിന് കൊടു കുന്നു.)

വാദർ : ആം. ടോൺിക്. ഓഫീസിൽ ഒഴിച്ചോളിൻ.

(കമ്പാണ്ടർ ഒരു വലിയ ട്രൈൽ കാപ്സ്യൂൾ പെറുക്കിയിട്ട് വാദരിന്റെ നേരെ വരുന്നോൾ)

വാദർ : ഗൃഹിക ഇട്ടോളിൻ. ഇട്ടോളിൻ.

(വായ് തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. കമ്പാണ്ടർ ഓരോനു പെറുക്കിപ്പെറുക്കി ഇടുന്നതായി ആക്ഷണം).

വാദർ : ആ മതിരമുള്ള വെള്ളം ഇത്തിരിക്കുടി തരിൻ.

(കമ്പാണ്ടർ വീണ്ടും കോഷിൽനിന്നും ടോൺിക് എടുത്ത് കൊടുക്കുന്നതായി നടക്കുന്നു. വാദർ തുപ്പതി യോഡ് കമ്പാണ്ടർക്ക് പെപസ കൊടുക്കുന്നു. വാദർ ലിംഗ്ഗുടുത്തു നിവർത്തി നോക്കുന്നു. മരുന്നുകൾ ചിരിക്കുന്നു ചിരി ഉയരുന്നു. അടക്കാസമായി മാറുന്നു. താളാത്തകമായി വാദരിനുചുറ്റും നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. വാദർ അന്വരന്നുനിൽക്കുന്നു. നൃത്തം മുറുക്കുന്നു. വാദർ വട്ടന്കറങ്ങി മയങ്ങി വീഴുന്നു.)

മരുന്നുകൾ നൃത്തം നിർത്തി അന്വരന്ന് വാദരിനെ നോക്കി നിൽക്കുന്നു. പരസ്പരം മുവരേതക്കു നോക്കുന്നു. മുവരും പതുക്കെ പതിശോധിച്ചു നോക്കുന്നു. മരിച്ചുപോയി എന്ന് ആക്ഷണം. മുവരിൽ ഒരാൾ ഓടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മറ്റു രണ്ടുപേരും പിടിക്കുന്നു. ഓടിയവൻ താനല്ല ഉത്തരവാദി എന്ന് ആക്ഷണം. ഈ സമയം മറ്റാരവൻ ഓടുന്നു. അവനെയും പിടിക്കുന്നു,. താനല്ല എന്ന് അവനും ആക്ഷണം. മുവരും ചിന്തിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

ഒരാൾ ശവം കൊണ്ടു കളയാം എന്ന് ആക്ഷണം. മറ്റുക്കെ സമമതിക്കുന്നു. ചുറ്റും നോക്കുന്നു. പൊക്കിയെടുക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരാൾ തടഞ്ഞ്, മാസ്ക്‌കൾ ഉള്ളിവയ്ക്കാൻ ആക്ഷണം. മുവരും മാസ്ക് ഉള്ളിവയ്ക്കുന്നു. ചുറ്റും നോക്കി ശവം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നു. മടങ്ങിവന്ന് ചുറ്റും നോക്കി മാസ്ക് തിരിച്ച് തലയിൽ വയ്ക്കുന്നു. ഒന്നും സംഭവിക്കാതെപോലെ മുവരും പരസ്പരം കൈകൊടുത്ത് മുവരുടെയും സ്ഥാനത്ത് നിന്ന് പരസ്യങ്ങൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറയുന്നു. നടന്ന് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്ക് മറയുന്നു.

(രംഗാധികാരി വരുന്നു)

രംഗാധികാരി: ആരോഗ്യരംഗത്തെ രുക്ഷമായ ഒരു പ്രശ്നം നിങ്ങൾ കണ്ടില്ലോ? പരസ്യത്തിന്റെ മാന്ത്രിക വലയത്തിൽ പെടുന്ന ജനം. സമ്മാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആവശ്യമില്ലാത്ത മരുന്നുകൾ കുറിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യോക്കർമ്മാർ മരുന്നുകവനികൾ നടത്തുന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കുന്നതെപ്പോഴും ജനങ്ങളാണ്. ഇതിനൊരു മാറ്റം വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെതിരെ ജനങ്ങൾ ഉന്നരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(സദസ്സിനെ വന്നിച്ച് പോകുന്നു.)

കോതമുരി ആരോഗ്യപ്പാട്

(വടക്കെ മലബാറിൽ ഏതാനും ചില സമലങ്ങളിൽ മാത്രം ദത്യങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒരു നാടൻ കലാരൂപ മാണ് കോതമുരി. ഈ കലാരൂപത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആരോഗ്യരംഗത്തെ ചില പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്)

(അകലെ ചെണ്ടയുടെ ശബ്ദം. കൈപ്പുത്തി കണ്ണിനുമുകളിൽപ്പിടിച്ചു തസ്യരാൻ കടന്നുവരുന്നു)

തസ്യരാൻ-(അക്കത്തെക്ക് നോക്കി) കോതാമുരിവരുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ശക്രാ, എന്നാ കൊടുക്കേ ണ്ടതെന്നുവെച്ചാൽ ഒക്കെ എടുത്തുവച്ചുള്ളടോ.

(അപ്പോഴേക്കും കരിക്കൾ, കോതാരിച്ചുകൾസെ പെടച്ചി ശുത്രികൾ എന്നിവർ കടന്നുവന്ന് തസ്യരാനെ വണങ്ങി നിൽക്കുന്നു. പനിയമാർ ഓടിവന്ന് തസ്യരാൻ കാൽക്കൽ വീഴുന്നു)

നേനാം പനിയൻ- തസ്യരാനേയ് പൊന്നു തസ്യരാനേയ്

രണ്ടാം പനിയൻ- ബാണാളും ബർക്കത്തുമുള്ള തസ്യരാനേയ്

കുർക്കൾ-(ചെണ്ടയിലിച്ച് ശബ്ദമുണ്ടാക്കി) ചെറം... ചെറം നിങ്ങളും കലപിലെ കുടാതിരിക്കിൻ ഒന്നാം-യോരെൽ കുർക്കളെ തുരുഭവാനേപ്പോലെ നമ്മുടെ നമ്പുരാനങ്ങു പ്രത്യച്ചായിരിക്കാലേ.

കുർക്കൾ-പ്രത്യച്ചല്ലടാ പ്രത്യക്ഷമെന്നു പറാ

ഒന്നാം- അതനെ കുർക്കളെ പ്രത്യച്ചം

കുർക്കൾ- പ്രത്യക്ഷം

രണ്ടാം-ഈ കുർക്കൾക്കുന്നു പ്രാന്താനമല്ലെ രണ്ടാള്ളും എന്നേ ബന്ധാതെതുന്നു കരുതി തമ്പുരാനങ്ങു തകടപ്പട്ടിരിക്കല്ലാർന്നോ

കുർക്കൾ-ചക്കിക്കാത്ത ചക്കരൻ തന്നെ നീയും. തകടമല്ലടാ. സകടം

രണ്ടാം- (കുർക്കളെ പുച്ചിച്ച്)അ ..തകടം

കുർക്കൾ-(തമ്പുരാനോട്) എന്നാൽ അടിയങ്ങളും പാടി സ്തുതിക്കെട്ട്

തമ്പുരാൻ-(ഇരുന്ന്) ഓഹാ നടക്കേടു നടക്കേടു..

(കുർക്കൾ ചെണ്ട മുട്ടുനു) കോതാരിച്ചുക്കുന്ന മദ്യത്തിൽ നിർത്തി പനിയമാർ പാടിത്തുടങ്ങുന്നു)

കോതാരി വന്നുമല്ലോ

ആരോഗ്യം വർദ്ധിക്കാം..

കോതാരി വന്നുമല്ലോ

ആയുസ്സു വർദ്ധിക്കാം..

കോതാരി വന്നുമല്ലോ

ദണ്ഡാം ദീനോ ഒഴികാം...

(കോതാരിച്ചുക്കുന്ന ചുവടുവെച്ച് ചാടികളിക്കുന്നു.എപ്പും പനിയമാരും. കുർക്കൾ ചെണ്ടമുട്ടി പാടുന്നു.)

കുർക്കൾ-ഭാരത ഭൂവിൽപ്പിരിന്നോരെല്ലാ

ശുശ്രിതൻ,ധനനിർ,ചരകൻ

(സംഘം ഏറ്റു ചൊല്ലുന്നു)

കുർക്കൾ- ഇന്നെൻ്റെ നാടിലെ വാഴുന്നോരെ

അമ്മഹത്തുക്കൾ തൻ പിൻമുറകാർ (സംഘം)

(പനിയമാരുടെ വായ്ത്താരി)

തില്ലോ തില്ലോ തില്ലോ തെരു തെരു

കുർക്കൾ- (വേറാരു രീതിയിൽ ചൊല്ലിത്തിടങ്ങുന്നു)

ആരോഗ്യക്കച്ചവടം ഇന്നെൻ്റെ നാടിലും

കാണുന്നു താൻ തത്തത്താ തെരതാ

(സംഘം)

അങ്ങനുന്നടിൽ വേണ്ട വിഷമരുന്നുമല്ല

മിവിടെയുണ്ടെ തത്തതാ തെരതാ

(സംഘം)

കേൾപ്പോരും കേൾവിയുമില്ലിവിടാരും

ചോദിപ്പാനില്ലെന്നായി തത്തത്തെതെതാ

(സംഘം)

പനിയമാർ-

വായ്ത്താരി- തില്ലോ തില്ലോ തെരു തെരു

അങ്ങനെ ആരുവേദം,അലോപ്പതിസ ഹോമിയോപ്പ്രതി,അക്കുപമര്, യുനാനി, പ്രകൃതി ചികിത്സ, തുടങ്ങി സർവ്വതുമിവിട പൊലിക. പൊലികയോ പൊലിക.

(തമ്പുരാൻ കോതാരിക്കു മുണ്ടു നല്കുന്നു. കോതാരിച്ചുകുന്ന പിൻവലിയുന്നു. പനിയമാർ തമ്പുരാൻ കാൽക്കൽ വീണു വിലപിക്കുന്നു)

ഒന്നാം- അടിയങ്ങൾക്ക് കരിക്കാടി കിട്ടില്ലോരാണ്

രണ്ടാം-മുണ്ടു മുതാബുലി കിട്ടില്ലോ..ഷർക്ക് മുതാബുലി കിട്ടില്ലോ..

ഒന്നാം-എങ്ങനെ പെടച്ചി ഗുരുക്കൾക്ക് ബൈജതു മുതാബുലി കിട്ടില്ല..

കുർക്കൾ-(ഇടപെട്) നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതോക്കെ തമ്പുരാൻ തരുമെടാ. പാടുപാടി അവിടുതെത സന്നോ ഷിപ്പിക്കാം

രണ്ടാം-(കരയുന്നു) ഫൈൻ്റെ കുർക്കളെ..

കുർക്കൾ- എന്താം.. ഓഹേ?

ഒന്നാം- ഓന് തുക്കേടാ കുർക്കളെ. വായിനു വയറ്റിലേക്ക് പോണ തുക്കേട്

കുറികൾ- എന്നാൽ വല്ല ധർമ്മാശുപത്രീലും കൊണ്ടുപോണം

രണ്ടാം- അയ്യോ വേണ്ട. എന്നാൽ താൻ വല്ല വെള്ളത്തിലും തുങ്ങിച്ചാവും.

കുറികൾ-അതെതന്നാടോ ധർമ്മാശുപത്രീനു കേടുപോൾ ഇയാൾക്കിട്ടു പേടി?

ഒന്നാം- കുറികൾക്ക് കേൾക്കണം കമ. കയിന്ത മാതം ഇവന്തു തുറലും ചർദ്ദിം ബന്നു. ധർമ്മാശുപത്രീപോയി

രണ്ടാം- ആടപോയി തിരിച്ചുവന്നപോഴേക്കും അടിയൻ ചട്ടിം കുടുക്കേം പണയത്തിലായെ.

കുറികൾ- അതുംല്ലോ കരുക്കരെള്ളു

തന്മുരാൻ- എടോ. സുകേട് മാറണോക്കില്ല സകാരുാശുപത്രീല്ലതന്ന പോണം.

രണ്ടാം- അവിടെത കാര്യങ്ങളും കുറെയൊക്കെ അടിയങ്ങൾക്കു അറിയാമേ..

കുറികൾ- എടോ എന്നാ അതുതന്ന അങ്ങങ്ങളും പാടിക്കൊടുക്ക്, തന്മുരാൻ കേൾക്കേട്.

വായ്ത്താരി

തില്ലോ തില്ലോ തില്ലോ തെ തെ

കുറികൾ-വാഴ്ക..വാഴ്ക.. സകാരുാശുപത്രി

വാഴ്ക..വാഴ്ക നവ്സിംഗ് ഹോമുകൾ

(സംഘം)

പെടച്ചിഗുരികൾ

ഗൈറുതുരന്നിടാൻ ഫീസു കൊടുക്കേണം

റേസ്റ്ററിലാക്കുവാൻ പേരൊന്നിനുവൽ

(സംഘം)

ദർശനക്കാണാമോ ദക്ഷിണയേക്കേണം

നുറിയെ നോട്ടോനു കീറിമുറിയാതെ (സംഘം)

ഒന്നാം പനിയൻ- കുഞ്ഞിനുപൽക്കിളുർത്താൽ രോഗമാണയുണ്ടോ

സുഷേഖാസ്സരബ്ബാർ ഭോട്ടൽ കൊടുക്കേണം

(സംഘം)

രണ്ടാം പനിയൻ-

നമ്മുവിയർത്താലും രോഗമാണയുള്ളൂ

നമ്മുഗുളികകളബ്ബാറു തിനേണം

കുറികൾ- വാർധിൽ കിടക്കേണം മൃന്മാനാലുംഭിനം

കുമം,മലം,മുതം, എല്ലാമെടുക്കേണം

പെടച്ചിഗുരികൾ-രോഗമെന്തന്നരിയാൻ ഹോട്ടോ പിടിക്കേണം

ടെസ്സുഫീസിന്തുറ്റ് വേരെയൊടുക്കേണം

വായ്ത്താരി-തില്ലോ തില്ലോ തെ തെ

കുറികളും സംഘവും-കാശാബ്യുവേണ്ടതവർക്കിനീ സേവനം-

പനിയമാർ-തെത്തെത്തെത്തെ തില്ല തെത്ത തെത്ത തെതെത

കുറികളും സംഘവും-കാശാബ്യുവേണ്ടതവർക്കിനീ സേവനം-

പനിയമാർ-തന്ത്രാം തരികിട തില്ലോ തെതെത

കുറികളും സംഘവും-കാശാബ്യുവേണ്ടതവർക്കിനീ സേവനം-

തന്മുരാൻ-ദേഹ്യത്വാടെ ചാടിയെഴുന്നേറ്റ്) ചെ നിർത്തേം

കാര്യസ്ഥൻ- എടുക്കേഡ ചെണ്ണേം കുന്നോ (സ്വന്തം) അല്ലെങ്കിൽ സകാരുാശുപത്രിയെക്കുറിച്ച് പാടി തുടങ്ങിയപോൾ പുക്കുത്തിപാടുമെന്നല്ലോ ഇവിടന്തു കരുതിയത്.

തന്മുരാൻ-തന്ന പ്രാലൃള ദിവ്യവാസികളെ ചികിത്സിക്കാനല്ല ലക്ഷ്യങ്ങൾമുടക്കി താൻ സ്വാക്കാര്യം ശുപത്രി പണിത്തെ.

കാര്യസ്ഥൻ-ചുണ്ടയിൽ ഇര കോർക്കുന്നത് വലിയ മീന പിടിക്കാനോ. ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുടക്കിയാ രണ്ട് കൊച്ചു തന്മുരാൻ വീഡ ഡോക്ടറുഭാഗം പരിക്കണ്ണത്.

തന്മുരാൻ-അടിച്ചു പുറത്താക്കേഡ, വീടിൽ കയറ്റാൻ കൊള്ളാത്ത വക.

കാര്യസ്ഥൻ- ഇരങ്ങേഡ. (ഓടിക്കുന്നു)

കുറികളും പനിയമാരും മറ്റും വേദിക്കു ചുറ്റും ഒന്നുരണ്ടുവലം വച്ച് വീണ്ടും അവിടെതന്ന ഇരിക്കുന്നു.

ഒന്നാം പനിയൻ-(കിതച്ച്) ഓടി ഓടി തന്മുരാൻ മുണ്ടും കോണോം പോയെ

രണ്ടാം പനിയൻ- കുറികളെ, ആ കുടവയറിൽ തന്മുരാൻ സകാരു ആശുപത്രിയുള്ള കാര്യം നമ്മളുണ്ടോ അറിയണ്.

ങന്നാം- അ പാട് പാടാതെ വേരേയേതെകില്ലും പാട് പാടി തമ്പുരാനെ സന്ദേശിപ്പിച്ചാ മതിയാർന്നേ
കുറികൾ-ഇത്തരം പാട്ടുകളൊന്നും ഒരു തന്റെനും സുവികരുമ്പോ

രണ്ടാം- എന്നാൽ തമ്പുരാമാർക്ക് സുവികരാത്തതൊന്നും പാടേണ്ടു.

സഹായികളിൽ ഒരാൾ- തന്റെക്കമൊർക്ക് രസിക്കേണ്ടു. ഈ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നമുക്ക് പാടാം ഈത്
നമ്മുടെയോക്കെ പ്രശ്നനാ.

ങന്നാം- എന്നാലീപാട് ഈനീം പാടണം കുറിക്കേണ്ടു

രണ്ടാം- ഈ നാടു മുഴുവൻ നടന്ന് പാടണം

കുറികൾ-(നീട്ടിച്ചുല്ലൊന്നു)

വൻവ്യവസായമായാതുരശുശ്രാഷ്ട്രം

വൻതട്ടിപ്പാണീനീയാതുര കേന്ദ്രങ്ങൾ

കുറികൾ-വണിതർ നാമേല്ലാം സംഘടിച്ചീടുകിൽ

വന്നമാരെല്ലാമേ കൊന്പുകുത്തീടില്ലു (സംഘം)

(എല്ലാവരും ചേർന്ന് പാടി പുറതേക്ക് നടക്കുന്നു)